

Batári Gábor

Science fiction

avagy Mirdroff és az úrbéli ribanc

Szó-játék két felvonásban
Abszurdabb dráma

FŐBB SZEREPLŐK:

- VAMP:** a voltaképpeni fő-főszereplő, az ősnő, mivel tőle származik alapvetően, direkte a lábából, lába kifejléséből a főszereplő: az erős combalkatú örömlány, aki a második felvonástól nagyon nagy mértékben jelen van a színen, ő, Vamp pedig már az elsőben, sőt a prolog is őrá szól. Nevei: Szép Irén, Vanda Geröyk Brün.
- ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY:** a származtatott főszereplő, ő, aki szinte végig jelen van a színen, usque a második felvonásban. Intergalaktikus kémnő, jó ügyért harcol, de a földön örömlánynak és sorozatgyilkosnak adja ki magát, az átalakulás művésze, mind ruháit, mind test-ruháját tekintve. Nevei: Hilda Geröyk Brün, Vésztőy Brünhilda.
- HÍMNEMŰ NARRÁTOR:** kommentálja, ami a színpadon történik, főleg az erős combalkatú örömlány küllemét és cselekedeteit.
- NŐNEMŰ NARRÁTOR:** kommentálja, ami a színpadon történik, negatívan áll hozzá az erős combalkatú örömlányhoz.
- HÍMNEMŰ NARRÁTOR II.:** csak a negyedik színtől narrál, igen furcsa a beszédmodora.
- KÖZPONTY EDE: A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER:** az intergalaktikus kémnőt, jelenleg erős combalkatú örömlányt üldöző intergalaktikus titkos ügynökök főnöke.
- AKI TAMMARG:** az intergalaktikus kémnőt, jelenleg erős combalkatú örömlányt üldöző titkos ügynökök okosabbika, a fej.
- PECZÉRY JACK:** az intergalaktikus kémnőt, jelenleg erős combalkatú örömlányt üldöző titkos ügynökök silányabbika, a kéz.
- DART HOSEK:** Központy Ede beépített embere, az erős combalkatú örömlány stricijének adja ki magát, akit a csaj megnyúz
- OERDVIGG MIRDROFF:** az erős combalkatú örömlány új stricije, persze ő is Központy Ede kozmikus kémelhárító főnök beépített ügynöke, a vamp elég erőszakos udvarlója, ő lett pezsgőspohárrá meg tudóvé, egyfajta metamorf démonita.

PROLÓGUS

NARRÁTOR Kilépett lenyűgöző nofretétei porhüvelyéből, rögvest valamiféle seszínű, hideg örvény hatalmába kerítette, végül beszippanította egy kehely, hatalmas, vaksi kráter, egy óriás uterusz. Elszédült. Egyfajta feledés homályába süllyedt, mégis többet tudott, mint valaha. Egyszer csak kápráztató világosság hömpölygött körülötte, mint mikor valaki setét barlangból kerül a napvilágra. Persze, amíg az anyaméh nyugalmas setétségéből az új, a más külvilág zajgó nappalába került, rengeteg mikroaion telt el. Ebbe a gyorsan suhanó ciklusba esett egész gyermekkora, sőt a bakfis-időszakok is, nemcsak nofretetiségét, földi vándorútját, de még új életének gyermekkorát is feledte: szüleit, a serdülőkor éveit, hát, igen, a gyermeksegről majd máskor – egyelőre titkos ösvény az, jótékony amnézia feledi. Persze a soha nem észlelt fényjelenségért lehet, hogy csak most éppen a fejről vízesésként zubogó szőke hajzuhatag vagy virító ritka kék szeme a felelős. Világvárosi forgatag kellős közepén sétál, sőt libeg, macskaléptekkel, manöken-peckesen, küllemét önkéntelenül megszemléli – persze ezt nem egyedül teszi – számos éhes aktatáskás hím, lenyűgöző látványából kéjsóvár pillantásával harap ki egy-egy jókora darabot. Fenemód dögösnek avagy szexinek találja magát (hogy honnan gyönnek az efféle szók néki?). Nos, dereka roppant karcsú, mint eddig is, ugye, ám ehhez képest csípője szélesedett-kerekedett, az egész figurája jóval erőteljesebbé, masszívabbá és emellett még

nőiesebbé is vált. Fekete miniruha feszül rajta (hogy honnan), kivételesen formás, most kissé tömörebb, azaz tetszetősen arányos izomtömbökkel súlyosbított lába combtótól közszemlére bocsájtván, hatalmas melle, e lelki újabb testben még előretörőbb, állóbb, keményebb állagú, majd felnyársalta a szűk, mélyen dekotált, szinte semmit nem takaró ruhadarabot. A személyisége is meglepő változásokon ment keresztül – tudati önazonossága megvolt bár, csak emlékei veszttek ki –, módfelett felfokozódott benne a büszkeség, a kihívó magamutogatás, karriervágy, a hímlények magához édesgetése, majd fennhéjázó visszataszajtása a visszataszítótságba, de ezt is csak a rokonszenvesekkel, ezek után vajon mi jár az antipatikusoknak, az ellenszenveseknek, osztályrészük csakis a velük szóba nem állás lehet, meg a lelki patika. Szörnyű! Most beletrafáltunk Nofertiti új, magas, szőke, de nem felemás – habár? majd meglátjuk – életének közepébe. Itt a fényes csillagvárosok között. Mindenesetre túl van már egykét szépségversenyen első helyeztként. Mint az Androméda-köd szépe szépségkirálynői diadém, a Magellán-felhő arca különdíj és az Univerzum legszebb arca-melle-lába triatlon megmérettetés rendkívüli nyeresményének boldog tulajdonosa. Természetesen ezen szépségipari teljesítményeinek esztendei a feledés folyójába merült huszonnégy éves koráig tartó, úgynevezett gyorsan suhanó bakfis-epochába sorolhatók. Tehát most éppen a Dágon bolygón, Daimónia fővárosában érzük őt tetten, épp az Űr-alezredesképző Ka-

dét-Akadémia báljára tart. Ennek a felsőfokú oktatási intézménynek, mely az előbb említett táncos rendezvény istápolója, ő is hallgatója.

I. FELVONÁS

I. SZÍN

Az Űr-alezredesképző Kadét-Akadémia bálja

PEZSGŐSPOHÁR Ki szorongatja így szorosan karcsú középsőmet? (Körülnéz.)

NARRÁTOR Meglepő, de némi késéssel észlelte csak, hogy egy fenékgig feketében fehérlő-rózsálló-bronzbarnálló bőrszínének kedvező elegyére gondolok itt, tehát egy kihívó öltözetű bomba nő, egy szép termetű vámp tartja kezében, aki fenékgig erő, fekete színű, mélyen dekoltált kisestélyiben homorít s domborul, mint valahol a sírja.

PEZSGŐSPOHÁR Micsoda nő! Így mindjárt más, de hogy képesek ilyen gyöngéd ujjak ennyire erős szorításra?

NARRÁTOR Nem tétlenkedett sokáig, rögvest haditervet vázlatolt magában. Úgy vélte, ha a fejet meghódítja, övé az egész nőszemély, közben újra és újra megmártóztatta lelkét a szexbomba, a Kozmosz Szépe arca látványának részleteiben, és így bizsergett magában:

PEZSGŐSPOHÁR Nohát, akkor kezdjük a finoman kimunkált főpalota ostromlását: a vízesésként hátközépig zúduló, aranyszőke hajzudatagot, a majdhogynem ázsiai metszésű, egzotikus, nagy, mandulaforma szemet, az olyan soha nem látott szépségű túlvilág-kéket, a hosszú, sűrű, sötét szempillát, a felfelé ívelő, barnás ár-

nyalatú szemöldököt, a görögszobor-egyenes, a hegyénél bájosan fitos orrot, a telt, ívelt, meggypiros eperajkat, a gömbölyű állat, az egész, a járomcsontoknál szélesedő, szív alakú arcot, melyen feszül a fehér alaptónusú, rugalmas, őszibarack- meg rózsaszírom-hamvas arcbőr. (A nő felé fordul.)

Kisasszony, az ön szeme oly kék, mint a kék bálna kékje.

A hölgy mintha nem is hallaná. Még soha nem néztek levegőnek. Valami extravagánsabbat... mondjuk...:

Asszonyom, az ön szeme reszket a hold vizén, mert madárka szállott rá... (Magában.) Rebegem kecses pislogásáról, minőnél mondata megindítaná, mint kireppenő madárka... a hold-nőiség könnytömlőit...

NARRÁTOR De hiába, mintha szavainak nem lenne foganatja. Közben a fényes bálteremben, a táncolók ruhái mint denevérszárnyak szálltak, suhogtak, de nem a magosba.

FRAKKOS ÖREG Hölgyem, szabad?

NARRÁTOR Egy frakkos öregúr kéri táncra, az imént aprólékos részletességgel lefestett orcájú nagyon, de nagyon miniruhában álló, mert emlékezz, kedves néző, mondatokkal elébb ez már elmondott: rózs-álló, bronzbarn-álló fiatal nő, akinek tökéletes idomai közül, ha rangsorolási kényszer hevítene, azt kellene kijelentennem, hogy talán a lába volt a legkívánatosabb. Bár ez némileg eltúlzott megállapítás, ugyanis minden egyes porcikája remekbe van szabva.

VAMP Hát persze...

NARRÁTOR Válaszol a vamp kacéran, bűgő, fátyolos altján, és leteszi a szabvány szerint leginkább a kö-

zépén elvékonyodó, nyalka pezsgőspoharat.

Oerdvigg Mirdroff úr egy hétköznap, átlagos polgár volt. Míg egy nap lecsapott rá a nagy kozmikus velőszippantó hangyász. Ez a lény a földön élő közönséges hangyászok úrbéli rokona, azzal a módosulással, hogy ezen ragadozó nem mással, mint középosztálybeli, bár kissé hangyás hivatalnokok agyvelejével táplálkozik. Viszont ez az egyszerűnek látszó eset nem a mindennapos hangyásztámadások forgatókönyve szerint zajlott le. Ugyanis a hangyászt szippantása és emésztése között egy kozmikus rengés kerítette hatalmába, következésképp kénytelen volt a hivatalnok agyszerkezetét még az emésztés előtt kibocsátani, őmagának pedig elpusztulni. Így Mirdroff úr lelke, általunk ismeretlen okból, egy pezsgőspohár kristályrácsai közé ékelődött. Szerencséjére szürkeállománya épségben maradt, azt leszámítva, hogy elmeállapota enyhén károsodott.

II. SZÍN

A Pszühé aszteroidán, a vamp luxuslakosztályán, ahol a bútorzat csupán egyetlen kerevetből áll.

NARRÁTOR Mirdroff nem sokkal a balul sikerült (valami okból süket fülekre talált, pedig a vamp hallása kiváló denevéri, sőt delfini szintű) udvarlási kísérlete után megjelent a szép lábú hölgy lakásán, akit – mivel az áttáncolt éjszaka kimerítette – mély álomban talált.

(A vamp fölébred, legnagyobb meglepetésére megint egy pezsgőspohár van a kezében.)

PEZSGŐSPOHÁR Most már szóba állsz velem, szirénem?

NARRÁTOR Ezennel megadatott néki, hogy beszédje hallható legyen.

VAMP Miről beszélsz, miféle szerzet vagy te egyáltalán? Amúgy eszem ágában sincs, nem szokásom poharakkal, kupákkal, billikomokkal, de főleg nem magánlaksértőkkel szóba elegyedni.

(Egykedvűen, egy cseppel sem csodálkozva, hogy egy pezsgőspohárral folytat diskurzust, és a beszélő kelyhet már vágná is a földhöz, csakhogy az udvarló serleg az ujjai közül kiszabadul, és megáll a földön, mint a cövek.)

PEZSGŐSPOHÁR Odasüss, kisanyám, te szöszeke nap, mindjárt nem lesz olyan nagy mellényed, még ha hatalmas, formás halmok húzódnak is meg alatta. *(A hölgy altestére mutat.)*

NARRÁTOR A most is miniszoknyás, mély dekoltázsú (mert fáradtsága miatt le sem vetkőzött) lopva bal csípőjére pillant, ordít, toporzékol. Figyeljék csak!

VAMP Mit műveltél velem, te átok!?

PEZSGŐSPOHÁR Semmit, ezt ő tette önhatalmúlag, szuverén döntés volt. Igaz, egy kicsit besegítettem. Szuverenitási energiádat a maga totalitásában, önatomjaimon gerjesztve, édes hölgyfruskám, bal alsó végtagodba térítettem, mely teljes nagyságában (ó, valóban nagy volt, én csak tudom, ugye, főleg egy karcsú kehelyhez képest) csinos arc- és agykoponyádtól és egyéb szerveidtől független életre kelt. Másképp fogalmazva: elhagyott téged, az anyahajót.

Emancipációs törekvéseid végre teljességre juthattak, jó alakú vámpíráram, mert bizony ő a te ré-

szed, és hogy is mondjam... hát... ő is te vagy, nemde, tessék, most megtestesíti független női mivoltodat, mert már teljesen szabad, még önmagadtól is (*röhög, majd szétreped*). Ne félj, behálóztam, most Tammargnál őriztetem hét lakat alatt, visszakapod, ha a szeretőm leszel.

VAMP (*Visszafogottabban, büszkén.*)

Ha a következő esztendőben ilyen felemásan kellene tengődnöm, akkor sem... soha... soha.

NARRÁTOR A vamp, vagyis a kurta ruhás nő a dühtől, nézze csak a közönség, mi több, a bosszúvágytól erőre kapván izmos, táncosnőforma lábával, amennyire telik, fűgén, kecsesen szökellni kezd a pohár körül, szinte kicentizve annak kristályi sziluettjét, azzal a feltett szándékkal, hogy eltapossa az átkozottat. Csakhogy az elváltzott hivatalnok, nézzék csak, nézzék, szélvészgyorsasággal elsuhan a bordó túsarkúba bújtatott fél pár lábfej és a hozzá tartozó hatalmas, izmos, combtövíg csupas, de selyemharisnyás-harisnyatartós, ám pillanatnyilag egyetlen láb (hát innen alulnézetből monumentális egy obeliszk) és karcsú, magas gazdája hatóköréből. Aki a nagy lendülettől imbolyogni kezd, és... nézzék csak... látják?... mivel hosszasan manőverez támaszték híján, meg járatlan is az egy lábúságban, újdonsült a páratlan járószervűségben, kicsit sem szokhatta, mert a jelen pillanat szülte újjá, roppant csinos bicebócává, nos, mindezekért együttvéve hanyatt zuhan, no ugye, látják. De a hajdanvolt vamp – vagy tán még most is az – estéből feltápászkodva, gúnyosan a földhöz ütődés fájdalomtól néha felszisszenve, folytatja:

VAMP Te elvetemült, poharak szégyene, pezsgőbe zárt reménytelenség, hiába fáradoztál (*erőltetetten nevet*).

Minden hiányt pótolnak már, még egy íves tartópillért is: pneumatikus, húsa, mint húsom, puha, hosszú, gömbölyű, bőre bársonyos, mint a sajátom, testemhez minden erőnél erősebb vonzás rögzíti, asszonyi melegségem, amely e delejezett szerkentyűt fenekemhez tapasztja, és annak mozgását szellemem varázsa teszi takarossá.

PEZSGŐSPOHÁR Nőmeleged sugárzása és szellemed villanása, mert majdani család járásod eszköze felemészt, elapadhat. Így hát csak egy héten egyszer ajánlatos, hogy mutogasd újra ikerpárrá egészítve harisnyatartós kincsedet, amit e végzetes napig, ugyebár, minden percben megtehetted és meg is tettél – a hűtlen bal oldali függelék pedig, aki nemrég oly rútul faképnél hagyott, féltékeny lesz a remekbe szabott hamisítványra és rád is, akkor pedig a csodás ikrekből végleg egyke marad.

VAMP Annyi baj legyen, az én combkincsem oly dús, telt és egyben karcsú, hogy egymagában is megáll, pár nélkül is páratlan, árván is ékességem. Azért is végzet leszek, de ne félj, a tied soha.

PEZSGŐSPOHÁR Fogsz te még máskepp beszélni, kis szívem, ha mondja majd a férfinép csúfonedárosan:

*A szép lábú amazon
mi hősit tett vajon,
hogy lesántult ily
gyönyörűn s fiatalon.*

NARRÁTOR De a sudár vamp leányzó, Szép Irén (gondolom, egy pil-

lanatig sem kétséges a kedves publikum előtt, hogy az új életű, túl- és másvilágú Nofertiti ő) csak dacosan a vállát vonogatja. A furcsa kérő pedig, látva, hogy haszontalan rezonáltatja gondolatait rezgő atomkristályain, bosszúsan távozik.

III. SZÍN

Az Univerzum mély kútja környékén.

NARRÁTOR Az önállósult (önállósított) bal láb el se köszönt (mint hallottuk) karcsú gazdájától, búcsút sem intett a függetlenített függelék. A szép járószervet Mirdroff fogatta el – hamar véget ért a vágyott szabadság –, aranyhálóval cserkészette be. Ezt még annak idején Héphaisztosz készítette, hogy in flagranti fogja feleségét, a meglépett láb karcsú gazdáját, a Vanda vampot Árésszel.

Most jött el az ideje, hogy egy keveset Tammagról beszéljünk. Eleinte, miután felmondott az El-lenséges Eszméket Ellenőrző Hivatalnak, még csak szimpla katonai babérokra tört, jól helyezkedett, kevéssel a nagy skizma előtt (a bal láb elszakadása a jobb anyaszervezettől) kinevezték (igaz, a világ végére) a Világegyetem fagyott kriptái, másképp az Univerzum mélykútja, Jég-Szaharája, azaz Végtag-, illetve véglénytemetője inszektás-humanoid fajzatú dongó-örzsázlóalja parancsnokának, a smaragdszemű, szilíciumdongájú őrdongók ezredesének, előléptetése folytán a felső hét lakat birtoklója lett. Nos, az ő szilíciumfullánkös pribékjeire lócsölte Mirdroff a Szép Irén-féle szakadár láb őrizetét.

A láb különös dolgot kezdett észlelni magán. A combtó tájékán egy nem ismert nagyságú kinövés jelent meg, olyan szedercsíra formájú. Kétségbeesett:

LÁB Itt sínylődöm, megfosztottak percekre kivívott szabadságomtól, és most talán a halál hírnöke az, ami felütötte rút fejét... pont a legérzékenyebb ponton.

NARRÁTOR De hiába, az osztódás megindult, s a nem várt vendég csak terebélyesedett. A halálfélelem mellett ráadásul marcangolta a lelkiismeret-furdalás is. Eszébe jutott kedves gazdája:

LÁB Szegény úrnóm, mily rettentés, mily mega0lázó helyzetbe sodortam. Hogyan megy majd az emberek közé? Lelki szemeim előtt látom (ha egy lábnak van ilyen egyáltalán), amint mankózik a boulevard-on, bal csípeje alatt merész kivágással. Egy kiváló testi adottságú, gyönyörű nő, aki férifogásra termett, milyen groteszk jelenség lehet, egész a kezdetektől, a tőtől bal láb nélkül. De most utolért a büntetés önzésem miatt.

NARRÁTOR Így sopánkodik magában egy utolérhetetlen, eszményi női láb, az aranyszőke vamp ex-lába, „aki Szaharába ment magába” – ahogy a költő írta:

*Nagy dilemma
„dilis” Emma
mit tegyen ma,*

*mert „szép” Irén
a dús... szirén
oly szuverén,*

*hogy is mondjam:
egyik lába
mostanába’*

Szaharába
ment magába’.

*Hogy ezennel
járta ismét könnyed legyen
(mint ahogy a gepárd megyen)
gyönyörű Irénnek,
dús keblű szirénnek,
szárnya nőtt Irénnek.*

*Nézik őt, a szárnyas nőt,
porkolábok, szeretők.*

*Így azóta
szép Irénnek szárnya van,
nincsen szirén szárnyalan,
porkoláb sincs lábtalan.*

Aki önálló, szuverén személy már. Közben a külső szemlélő, ha volna, megfigyelhetné – de jaj, jaj persze hogy van, ó, én kretén, oligofrén, hát önök, drága, kedves nézőim –, hogy a kinövésből egy tompor sejlik elő, majd rohamosan a megszőktetett láb párja, és fölfelé is burjánzik törzs, mellek, karok és fej alakjában, és máris a láb egykori tulajdonosnőjének alteregója ragyog szemünk előtt teljes kisasszonyi pompájában.

Közben Tammarg, akit az ideológiai szele hányt-vetett, és távol állt tőle a becsület, szívéhez kap és így szól:

TAMMARG Kimentem a raboskodót, ha addig élek is.

NARRÁTOR Aki tudomása szerint még csak egy szimpla láb, nos, éles elméjével nyiszlikbe aprítja kinevezési oklevelét, nézzék csak, hogy igyekszik, hogy munkálkodik: rettetetes platóni koponyájával feltöri az Univerzum mély kútjának hét lakatját. Amikor megpillantja a lábból született nőt – netán a soktól, hogy egy szimpla lábból

nő lesz –, legyűri a szervezetében lappangó morbus sacer. Elvágódik, majd elbocsátja saját testét: TAMMARG Elég volt most már, te nyavalyás, lélekölő börtön, ki vagy rúgva. (Sas képében elszáll, márdártávlatból látja, hogy a ma született hasonmás hölgynek, akit az imént kiszabadított, nyoma vész.)

(Ezzel egy időben Mirdroff pohártes-tén erősen sajgó fájdalmat érez, egy őrjítő pukkanás, és a pezsgőspohár kvarkjaira hamvad, kiterjedés nélküli pontanyaggá töpörödik, magával ragadva minden fajtájabélit.)

II. FELVONÁS

Azért indokolt új felvonást kezdeni, újra kárpitot lebbenteni, mert eddig a vamp vitte a prímet, mostantól bizzar módozatú leszármazottja, akit csak erős combalkatú örömlányként emlegetünk a továbbiakban.

VI. SZÍN

A Hetéra tér közepén áll egy sportos, karcsú testű, ámbár erős combalkatú örömlány, összegezvén, tehát egy szép termetű leányzó. Ki nem más, mint az aranyszőke vamp (ellopott) ex-lábaból (az előző színben) lett bomba nő és szexbomba-szimbólum. Egykori tulajdonosnőjének teljes jogú alteregója teljes kisasszonyi pompájában. A mellette álló hím-nemű és nő-nemű narrátor reá mutatva kicsinyesen pontos személyleírást ad róla, utalásokat tesz korábbi életére is, hogy végtére is az úrból szállott alá. A narrátorság maga hímre és nőre oszolt.

I. JELENET

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Rózsás-üde ribanchúsban,
rossznő-bőrben,
őskelepce bűn-tor-tórben,
ott áll a pillangószemű,
üzletszerű éjelgővé inkarnálódottan.

Igen, leszállt a nagy istennő,
a szent szajha.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Kéjszakai pillangó.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Fenékiig feketében,
fartól túsarokig iker-henger-
gömbös-íves izom-bőrtömbben,
csupaszbőrönben.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hatalmas combjai bevilágítják az éjszakát.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Fekete motoros dzseki rajta.

Bal kezében cigaretta,
jobb kezét hanyagul zsebében tartja,
lenszőke haja eltakarja fél arcát,
közben fúj a szél, a Hetéra téri sebes basszát.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Elégedett, sőt önelégült a nagy combú szajha,
mert Peczéry ügynököt alapost helyben hagyta.

Na, mit gondolnak, mivel, fránya nagy combjaival abajgatta.

II. JELENET

(Hosek, erős combalkatú örömlány, Nőnemű narrátor, Hímnemű narrátor)

NŐNEMŰ NARRÁTOR De hej, motorzúgás hallszik,
Dart Hosek ripi-apacs jó vadonatúj striciklijén.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Aki eddig még aludt, már nem alszik.

NŐNEMŰ NARRÁTOR És megállt az alszajha zsebre dugott keze mellett,

és az izmos, feslett nőre tekintve ezt mondta:

HOSEK Ide a pénzt, kurva!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Jaj, de durva, jaj, de durva!

HOSEK A teremburáját meg carramba!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Otromba, meg iromba...

HOSEK Dőlj romba, dőlj rumba, szexbomba, a karomba, a karomba,

de legalább hanyatt,
hogy dőljön belőled a szesz,
rumba-táncos lábú szex,
olyan egy pofont kapsz,
hogy paffá leszesz,
mint a bűvös házi sárkány,
nem segíthet rajtad
sem szerelem, sem ármány.

FÉRFI NARRÁTOR Aztán ütött, ütött és ütött (talán az órája is),
s a pénzszejhászó, cirmos combú pillangó szeme alatt kék lett,
s most már ütött-cocotte, de a kurva,

jobb kezét zsebéből ki sem húzva,

NŐNEMŰ NARRÁTOR a balt azonban használva, Hosek bikanyakát megragadta, és éles körmeivel amannak gége-gigáját apránként kiszedegette, s még mindig ugyanazon eddig alkalmazott kézzel (a bal) a durva néhai és sehonnai kitarítottat megnyúzta.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Na most megkrepiáltál, apukám. Enyém a bőröd: a lelked. De ne aggódj, Dart, drágám, jó lesz még anatómiai ábránaks.

FÉRFI NARRÁTOR Vigasztalta a frissen cserzett hullát.

Majd nagy, combozatos-boltozatos-ízületes lábaival elfutott.

Ez a prostituálat bestiális.

III. JELENET

(Vérpirosposztság Magiszter, Tam-marg, akinek fülei helyén agyteker-vény tekereg, ezért helyel-közzel félrehall, Peczéry, Nőnemű narrátor, Hímnemű narrátor)

NŐNEMŰ NARRÁTOR Miként láthatja a kedves közönség, épp ellepik a környéket a titkosszolgálat em-berei: Vérpirosposztság Magiszter, a főnök, Mirdroff és Tammarg, a két majdnem egyetűjű híg he-réjű ügynök.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Imígyen szóla ekkor a Magiszter, teljes egészé-ben a hullanyuzadék Hosekre gu-vadva:

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZS-GÁS MAGISZTER Hej, a bütykös bütykit, ez a cementcombú ce-mende, cirmos ciszternájú, colos Cocotte, illanó-pillangó-tangó láb szülött, vagyis, nohát, tehát, azaz, ahogy a tény váladékát nézem, a nyuvasztási módozatok alapján csak a bőrnývűvő tehette ezt a ga-lád, szőröstül-bőröstül szórtelenít-ő-bőrtelenítő cselekményt.

TAMMARG Igen, főnökök főnöke, hohó, hipp-hopp, már legóból is kirakható legendárium, a de-fekt-boncú macska tarka szárnyát nekije! A rossz nő húsát meg a ribanc bőrit.

PECZÉRY Igen, főnök, had-nagyok nagyja, húha, hip-hap, háp, háp, Nadják pásztora, őrnagyok őre, az efféle őrült nők ketrece, vörös posztó az ilyen vörös fenevadon lovagló imposztornáknak.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZS-GÁS MAGISZTER Ő, ő... ez a... ez a... ez az intergalaktikus vámpír, a milóiak irkás-firkás combtövű spionja a CDX 27-es, az ama-sonok sine qua nonja, csak ő

lehetett, most kamu kéjné-camo-ouflage-ban, ennenmagácskáját sorozatgyilkosnak tettetvén, hogy tó(r)be csalja nemünk, combtöbe: nyakunkra szorítván ádáz python combjait.

TAMMARG Igen, főnök, hohó, hipp-hopp, kommandánsok komondo-ra, jaj, bocsánat, kommandátora, az a-mazochista, úgy is mondhat-nám, szadista amazonja, a nagy firkás combos kamu Camus nő-stény pita avagy püthón Ekhidna.

PECZÉRY Igen, főnök, hohó, hipp-hopp, pangeve és ungava, Tánják tanítójának a legmélyebb tiszte-lettel, az ádáz titanic anyahajó egyben öldöklő leányvállalat, titá-ni combú, mellű titanisz makacs önmagácskáját sorozatgyilkosnak tettetvén, hogy combja közé kap-hassa e szorításnak fenyőfagally nyakunk.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZS-GÁS MAGISZTER Kéjjel öli a hím-tényt ez a vas-beton-cement-lágy izomzatú nőstény. De eljegyez-tem, megjegyeztem, eltaláltam dumdumommal, megjelöltem golyócskával jobb vállon és, avagy, tehát, nohát jobb felső fel-karon találtam a veres kígyó-fe-nevadon lovagló ringyót, vállon lőttem magnumommal, kilyuggat-tam pisztolyommal, dum, dum, dum, dum, dum, a CDX 27-est, a nyúzós macát.

PECZÉRY Ó, leggé lett legenda, fő-nökök főnöke, hohó, hipp-hopp, azaz nekem mondja? Rettentő egy perszóna, még éngem is leterített – holott én levettem az ikernővérét a lábáról, azaz az ikernővéréről a lábát – valahol az Androméda-köd környékén, s majd gerincem, nyakcsigolyom-sikolyom törte, az-zal a híres combja általi fojtásával

csaknem kipréselte légcsőhurutomból a szuflámat.

NŐNEMŰ NARRÁTOR *(A filmforgatónyomaték kedvéért kettőt köhint.)*

PECZÉRY Feltűnt, főnök, hogy amikor rám vetette magát a ribanca, a rihe-he-he-he-he-he-he-herongykanca,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR nevetés helyett, PECZÉRY csak azokkal a cement-ke-mény-lágy lábaival

és a bal kezével hadakozott, a jobb egyfoj-lytomban, ohh, bocsanat, egyfolytában a zsebében nyugodott.

A szemét céda

még egykezeset játszva

is helybenhagyott engem, Óvérpiroszpozsgássága

ügynökét, most henceghet

a cemende.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Mirdroff ügynök, nem arról van szó, a váll-lövéssem, hát nem érti?

NŐNEMŰ NARRÁTOR Örvendett vérpiroszpozsgássága.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Édes, drága golyócskáim! Érti már, Peczéry ügynök, Tammarg, nem értik? Hát ideget, csontot, eret ért a lövéssem, már mozgatni se bírja azt az átkozott, szemtelen, gőgös jobb karját.

TAMMARG Ó, Vérpiroszpozsgássága, Óvérpiroszpozsgássága

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Szóla ekkor és imigyen Tammarg:

TAMMARG De hogy csípjük meg a némbert, amikor állandóan változtatja a térbeli koordinátáit, sőt az izomboltozatos, íves-míves, cimbes-combos dimbes-dombos, völgyes-hölgyes kulcsínjét-bínját, semmirekellő, magakellető külsejét is.

PECZÉRY Csak egy biztos, az a magabiztos (pedig a biztos úr én vagyok) mindig bombázó.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Vág közbe Mirdroff, elolvadva a vágtyól.

PECZÉRY Én mindjárt szétduzzanok, elfolyok, főnök (mint pezsgőspohár-koromban), még letepertő acélcombfojtása általi elestem is jólesett ötüle, nekem ő az esetem: ez az erős, vállas, nagy mellű, karsú derekú, széles csípőjű, kívánatos, nagy, vaskos, hosszú combú, magas, szőke vamp.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Mint az ikernővére, igaz, Peczéry? Akinek a lába miatt majd haditörvényszék elé került, az a híres térdhódítása... a maga leánykérése: lánszöktetés helyett lábszöktetés, ugye, Peczéry ügynök?

PECZÉRY De főnök...

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Ne vágjon közbe!

PECZÉRY Igen, főnök.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Hát ide figyeljenek, ennek a maga nőügyének, Peczéry, köszönhetjük ezt az egészet, ezt a bosszúsomjas gyilkoló gépezetet, ezt a nőszörnyeteget... De jól van, Peczéry, ha élve elfogja, a magáé lehet, azt csinál vele, amit akar.

Felőlem feleségül veheti,

akár rabszolgájává teheti,

háremébe viheti,

(Oda lizsk! Sic!)

csak vonja ki a forgalomból, tűnjenek el az Univerzum egy másik szegletébe.

PECZÉRY Igen, főnök.

IV. JELENET

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER *(félre vonja Tammargot, hogy Peczéry ne hallhasa őket)*

Tammarg, maga a fej, figyeljen erre a hülyére, nehogy elrontson valamit. A nőt pedig át kell adnunk, Őmikroszentsége, az Ölelnöknek ünnepélyes ceremóniák közepette és rituális kegyetlenkedéssel kívánja nyilvánosan kivégeztetni, felszeleteltetni, felnegyeltetni, vagy valami ilyesmi. Jó kis hecc lesz, mi, maga trepni.

TAMMARG Ó, főnök, felszeleteltetni, felnegyeltetni rituális ünnepélyességgel, ceremóniális kegyetlenkedéssel és közepette, jó kis necc lesz, ó, én verkli.

(A Magiszter barátságosan hátba veregeti.)

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Tammarg, Peczéry ezt nem tudhatja meg, libidója elvette az eszét, majd én Cupidón vágom azt a barmot.

TAMMARG Jujjúj, főnök, nem tudhatja meg, nem tudhatja meg, lepedője elveszejtette e barmot.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Egyébként, igaz van, Tammarg ügynök, ez a rima mindenre képes, ha a külseje megváltoztatásáról van szó, hízni, fogyni, persze a megengedett kezekben belül.

TAMMARG Bizony, főnök, az a mimóza mindenre népes: bízni, rogygni, persze, csakis, csakis, csakis a megengedett meneteken belül.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER De hiú a nyomorult, a derekát már nem vastagí-

taná, combját nem keskenyítené, mellét nem kebeltelenítené, ez egy kaméleóna, és meg kell hagyni, végtelen variációját tudja produkálni a szépnek. De én résen leszek, és tudatom önökkel az éppen esedékes személyleírást. De sajna, ez mind kevés, mert, még ha megtalálnánk, se kaptuk el...

TAMMARG Mi, főnök? Mmmi-mi-mi-micsoda????

(Egy szuper-hallótölcsért, csoda-hallókürtöt tesz füle helyén terpeszkedő agytekervényeire, kezd majd jól hallani.)

Ééértem, az éppen esedékes személyleírást tudatja velünk a főnök, mert résen lesz, nagyon résen lesz, főnök, nagyon-nagyon, a főnök.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Van egy azonosító jel a kémnő testén elrejtve, hogy hol, megtudják idejében, és emez tetovált jel felmutatása híján a ribancot nem szállíthatjuk el a Földről.

TAMMARG Húha, főnök, húha. A tetovált jel. A tetovált jel. A kémnő testén elrejtve. A tetovált nép, a tetovált nép, a tetováltért. E jel híján a ribanc el nem szállítható, a ribanc, a ribanc nem, nem, nem.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Föld-Úr Védernyő Bizottmány emberei, nos maga a rendürség, ezek az ügyfűrkész, mindenre kész ürügyérek csak ezen asztrálkód dekódolása folytán győződhetnek és bizottságosodhatnak meg afelől, hogy valóban a rettegett intergalaktikus spionnőt fogtuk el, és próbálnánk magunkkal távoztatni e sárgolyótekeről az ő jóváhagyományozmányozásukkal, és nem valami kéjncsempé-

szet vagy génhús általi génfrissítés tényálladéka forog fenn.

V. JELENET

(Nőnemű narrátor, Hímnemű narrátor, Vérpirospozsgás Magiszter, Tammarg, Peczéry)

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Eközben Peczéry átadja magát a gyönyörnek, hát igen, a libidó, a libidó, az libidó, nem karatedó, dzsúdó, kendó, sem taó, nem szereti, csak vágyik rá. És arra gondol, mikor is a macskatarkaszárnyas, csirkehúsú, ütött cocotte gerincagyára tekeredő akkor éppen óriáskigyóként viselkedő combjaival taláلكozott, és ebbe majd el-bele fojtódott.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ám máris fel rohamván riad, mert feléje tart Magiszter és Tammarg.

KÖZPONTY EDE, A VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER *(mindkét ügynöknek)*

Fiúk, elefánt vagy nyúlnyi nagyságú hallókürtökkel, nem híghere-tökökkel tökösök, figyelmezzenek, két oktalan filiszter, oktondi filiszteus, démonférgék, agyam-mérgek, várják jelentkezésem, akárhol előbukkanhatok.

TAMMARG Igen, igen, főnök és Magiszter.

PECZÉRY Igen, igen, főnök és Magiszter.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR És nézzék csak, nézzék, a huggyant-buggyant, ügyefogyott ügynöksereg elhagyja a basszáatos, pillangós, combos, lombos, darazsas Hetéra teret.

VI. JELENET

(erős combalkatú örömlány, Hímnemű narrátor, Nőnemű narrátor)

HÍMNEMŰ NARRÁTOR *(természetesen az erős combalkatú örömlány megjelenik a színen, és azt teszi, amit a Hímnemű narrátor mond róla, és természetesen olyan jelmezben, ahogyan leírja)*

De nézzék csak, nézzék a gyors iramú izomgépezet, pillangószemű szépség, majdnem hogy tetőtől talpig ép-ség, más ruhában, kissé álruhában, hullaszínű apacsbőr zekében, stricibőr miniszoknyában, combjaközépig csizmában, bronzvörös hajával fél arcát eltakarva, jobb kezét még mindig zsebben tartva, visszatér tette színhelyére, a Hetéra térre.

NŐNEMŰ NARRÁTOR *(megvetéssel)* Hogy ott újra csak álljon, stricheljen, áruba bocsássa testét.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Bomba...

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hogy mondd?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Bomba... bomba jó testét.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ide figyelj, te Hímnemű narrátor, mit neked Hecuba, neked az orosz lányt is, ki ne essél a szerepedből, valami rosszat sejtek, ez az erős combalkatú UFO istennő, galaktikus gerilla, közönségesen csak közénk testesült kurva, valamit csinálni fog, méghozzá magával, hogy mindenkit átverjen, nézz rá, ez valami rosszban sántikál.

VII. JELENET

A Hetéra tér közepe táján ketten állnak, egy férfi és egy féllábúnak látszó nő hullaszínű apacsbőr zekében, stricibőr miniszoknyában, combközépig érő csizmában. Megjelenik a színen újfent a két narrátor is, egy nő és egy férfi, akik ezúttal is elmondják, amit látnak a színen, és sokszor kommentálják is.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR A karcsú testű bombázó, erős combkaltató örömlány. *(A féllábúnak látszó nőre mutat.)*

NŐNEMŰ NARRÁTOR Csak áll, áll és áll, mint ama ánderzeni ólomkatona. Merthogy az ő állása az állás, a téren állás, a Hetéra téren állás. *(Ő is a féllábúnak látszó nőre mutat.)*

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Bronzvörös haja ezúttal is nagyjából a fél arcát takarja, a jobb keze szokása szerint zsebben, de jaj, bal hóna alatt mankó, táncosnőforma jobb lába térdben behajlítva, így teljes súlypontja az alig-létében is monumentális bal combcsonkjára esik, amit mankója keresztúrúdjára helyez, ez a sérült hajtóművű bombázó.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Mirdroff is csak áll, áll, áll, és a nyálát csorgatja ez után a szajha után.

(Közben az erős combkaltató örömlány bal kezébe ad egy újságot.)

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY *(meglehetősen álpátosszal olvas fel az újságból, amelyet továbbra is a bal kezében tart)*

Félmámoros, boros, toros
éjszakában kábán liheg, didereg,
hemperegvén hempereg,
míg eljut a Hetéra tégig,
Mirdroff.

És ott, egyszer csak
hullik egy comb,

ritka egy lomb.

„Völgyem, melleleg két megtermett domb
terpeszkedik combja hullott hűlt
helye felett két arasszal”,
és jött, ki szólott,
sebbel-lobbal sebtapasszal
combja hullajtott kurvizánhoz sré
vizavé.

„Mirdroffom” – szólamlott izomgép
és kék,

fekete lyukas nem ikonkép,
ütött-cocotte kurvizán –, „mire a
comb lehull, maga megtapasztalhat
sebbel-lobbal, bögyörövel.”

„Völgyem, teszem, teszem,
nem ettem meszem,
hisz lehullott, most lehullott.”
Csak ennyit mondott szép, combja
hullott kurvizán:

„Jobb, hogy a bal.”

Így Mirdroff:

„Das ist skandal. Mégis, hogy lett
e rút baleset, szabadesése a bal
íves-míves,
tömör, hosszú, vaskos, formás hús-
izomkötegnek, gondolom,
ilyen lehetett, ahogy a jobbat, bo-
csánat, a jobbot
elnézem.”

„Légyen ennyi elég, grófom, le
kellett venni- le kellett adnom,
mint ahogy a kilókat szokás.”

Hallod, Mirdroff, mily csacska té-
li-nyári regéket, állott-pállott me-
séket költenek rólam ezek az állat
mesemondók?

NŐNEMŰ NARRÁTOR A kurva néhány
pillanatig egyetlen lábán balanszi-
rozva, a jobbon,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR ami erőben és
szépségben kettőt is kitesz, mert
izmos és jókora,

NŐNEMŰ NARRÁTOR barátilag deré-
kon vágja mankójával Mirdroffot,
az fájdalmában felszisszen, dere-
kához kapva térdre rogy.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Még hogy mi magázódunk, meg hogy sebtapasszal akarod gyógyítani elhullott combom hült helyét *(megint idéz a poétikus hírszerkesztményből)*, te, félmámoros, boros, toros éjszakában, Mirdroff drágám, kábán lihegsz, dideregsz, hemperegvén hemperegsz, míg eljutsz a Hetéra térig. Édesem, szinte józan voltál, amikor megismerkedtünk. De elég ebből.

(Elegáns mozdulattal elhajítja az újságot.)

MIRDROFF Hát nem örülsz, szivi, hogy megénekelnek minket?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ezeknek a vájt fülű zugfirkászoknak halvány sejtelmük sincs, miként vesztettem el, és miért, na nem a szüzességemet.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR A jobb combja melletti bal üresség felé kacsint; miközben bal kezével megigazítja piros térdcsizmája szárát, bronzvörös haja előreomlik.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Pedig tudniuk kéne, ha már törpeposzokat zengnek rólam, holott csak pár hete strichelek itt. Szerintem te is tudatlankodsz e téren.

MIRDROFF Én tudatlankodnék, baby, hisz törzsvendégedből lettem testöröddé, nekem a te dögös tested védelme a legfontosabb, hogy ilyesféle baleset elő ne forduljék még egyszer.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Jó, hogy elibém citáltad ezt a túlzó, semmi zsurnalisztikát, nagyon jó, drágám.

MIRDROFF Olyan furcsán beszélsz: citáltam, citáltam, csak hogy lásd, menyire sztárolnak minket itten.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY De a pontatlanság avagy a hazugság

akkor is elítélendő, főként manapság, mikor kezd a költészet s a hírközlés eggyé olvadni. El is ítélem.

(Ennek fényében lehajolván felemeli az előbb általa elhajított újságot és nyiszlikre tépi, de ezt egy kézzel teszi, méghozzá a ballal.)

Mirdroffom, édesem, nem jön fel hozzám egy téára, szerény lakomba, és megtudhat mindent, ha érdekl.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Gunyoroskodék, a még így is szexbomba.

MIRDROFF Hogyne, völgyem, dombom, hegyem, combom, de ingyen?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ingyen, barátom, ingyen, ingyen.

Oerdvigg, szépen felidéztük első találkozásunk ama hírfapoéta vulgár-zsurnál stílusában, ugye, drágám? Veled jól jártam, Oerdvigg, te sokkal kedvesebb fiú vagy, mint az az átok Hosek.

MIRDROFF Mi lett vele?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nyomában voltak a zsaruk. Lelépett. Nemrég megnyúzva találták meg itt a téren.

MIRDROFF Megölted.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nem. De megérdemelte.

II. SZÍN

A helyszín most az erős combalkatú örömlány helyre kis lakhelye. Berendezés: hullasápadt színű bőrkanapé, közvetlen mellette, mondjuk, rá merőlegesen kobaltekék huzatú kerevet, tőlük meg viszonylag elég távolra egy komód. A teázás természetesen csak ürügy, olyan, mint amikor egy kandúr meg akarja mutatni a bélyeggyűjteményét.

I. JELENET

NŐNEMŰ NARRÁTOR A ribanc kimerülten zuhan hullasápadt színű bőrkanapéjára, míves aranyozású mankóját a kanapétól nem messze elhelyezkedő, kobaltkék huzatú kerevetre dobja.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Mirdroffom, volna kedved egy kis társasjátékhoz?

MIRDROFF Azt... veled, baby... minden pózban, akár póznán, de még Poznanban is a polákok között.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Mikor ezt mondja a tagba- és idegenbe szakadt hazánkfia, Oerdvigg Mirdroff már a kereveten ül, és a mellyes-faros kéjné combját markolássza, keblét fogdossa. E kellemetes művellet közben az utcalány mankója Mirdroff háta mögé keveredik.

MIRDROFF Mekkora terjedelmes, szép, fogni való comb, akárha kettő. Hidd el, szivi, engem nem zavar lábbeli hiányosságod, sohasem zavart, baby.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Értsem ezalatt, hogy egy lábbelit vagyok kénytelen-kelletlen hordani? De félre a tréfával, Oerdvigg, kurvapecérkém, Mirdroffka, kisfiú (a férfi arcát megsimítja bal kézzel, majd – a jobb még azóta is a zsebben – combját markolászó kezére teszi), én nem egészen erre gondoltam, egy igazi szfinxi kvízre.

MIRDROFF Mire?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY El is mondom neked, szépfiú, a B variációt, a kérdésed: a balesetem, azaz a bal lábam leeste mikéntje. Ki kéne találnod, édesem, mi módon vesztettem el....

MIRDROFF Hogy értsem ezt?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY A lehetőségek közül, amelyeket ha-

marost elődbe adok, kezdve a B variánssal, ki kell választanod a helytállót.

MIRDROFF Ó, minek ez a huzavona, drága baby, én elhiszem, hogy *fáj, fáj, fáj, hogy lelkedbe mar, hogy nincs másik...* hogy bosszant egy ekkora hiány, de minek rajta ennyit rágódni.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Mert ha nem, szét kell hogy tépjelek téged is, mint azt az újságot, szívem, de ha megoldásra lelsz, esetleg megfejted a talányt, Oerdvigg, megtömhetsz, megtapasztathatsz az üreges, sebes-völgyes, basszátos helyeken, Oerdvigg.

MIRDROFF Arról volt szó, hogy: ingyen, barátom, ingyen, ingyen.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Rajta, szépfiú, koncentrálj, mert kezdem: Álltam vagy sétáltam valahol, valaha, a hely és az idő, azt hiszem, per pillanat lényegtelen számodra.

MIRDROFF Igen, lényegtelen, ez az egész lényegtelen, a meglévő a lényeges mindkettőnk számára, arra koncentráljunk.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Egyszer csak valaki megszólított, nevezzük Libidó márkinak: – Mely isten alkotta, hölgyem, idomait ily gyönyörűre, kiváltképp tekintve combozatját? – mondta nekem, Mirdroffocskám.

MIRDROFF Ez az. Az isteni combozat, ami most is a tiéd, helyben vagyunk, erre gondoltam.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY És én, a hamvas jó bőr, se szó, se beszéd, lekasztottam a faromról egy combot, melyet feljebbvalóim, az istenek kotyvasztottak szerves vegyületekből, hónom alá kaptam a jókora sonkának valót, ugrottam, mint a veréb, kettőt egy lábon, és

átnyújtottam Libidó Aberra márkának a zsírszegény hús-hentesárut. MIRDROFF Mi ez az egész, baby, „B” variáns meg Aberra márkáé, vagy ki az ördög, ne hülyéskedj, inkább keféljünk egy jót!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Az „A” volt, szépfiú, ami abban a nyomorult, álhírgyáros lapban megjelent, tudod, amelyiket szétéptem.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Nyomatékosan a zsebére tekint, pedig nem a zsebében lapuló kezével végezte ki az újságot, hanem éppen a másikkal.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Várj, Oerdvigg!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Mert a kitartott valami hosszú mondandóba vágna bele, nemcsak a szájha szavába.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Most pedig a „C” verzió következik: nem lesz olyan mesébe illő, prózai lesz, Jack, így hangzik, drágám: Hosek stricielődöd belökött a villamos alá, és... a kerekék... reccs... sajna, Jack, a lábamnak lába kelt.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Peczéry arcizma vonaglik, de szó, a szava bennakad.

II. JELENET

A Női és a Férfi narrátor kórusa alakul.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Vagy, Oerdvigg, a „D” pont: így születtem, vagy az „E”: nagy tengeri fürdőzéseim során egy cápa alaposan seggbe harapott, és volt-nincs napbarnította combihusi.

IDEIGLENES NARRÁTOR-KÓRUS Jaj! Jaj!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY „F”: autóbaleset: a lábam péppé, „G”: sztyuárdesz voltam, lezuhant a gépem, irreverzibilis roncsolódás...

és kész, máris a szike közbelép, addigi szép... lábam rögvést a prospektúrában.

IDEIGLENES NARRÁTOR-KÓRUS Jaj! Jaj!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY „H”: egy monogott ország bigott törvényei szabadítottak meg egy féllábnyi, fölös szexepiltől, alkotmányuk szerint a nő lábát teljes mértékben takarnia kell alsó ruházatának, ha nem, szoknyája rövidségéhez mérten megfosztják lábaitól, persze a földig érő csador kíméli a lábat, de a miniszoknya?... Kegyelemből tudatlanságom miatt csak a balt... de... tövestül, sajnos, Jack, nagyon rövid szoknya volt. Mit szólsz, Jack?

IDEIGLENES NARRÁTOR-KÓRUS Jaj!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY „I”: ellőtték a vadászok, na, a hekusok, Oerdvigg; „J”: olyan nyavalyában szenvedtem, Mirdroff, gyerekkoromban, hogy a bal lábam csak pár hetes koromig nőtt, aztán abbahagyta...

IDEIGLENES NARRÁTOR-KÓRUS Jaj! Jaj!

III. JELENET

A narrátor-kórus visszaalakul külön álló nő és férfi narrátorra.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Kész, Oerdvigg Mirdroff, Mirdroff Oerdvigg, most te jössz, szépfiú, melyik az igaz a tíz közül, a tíz állítás közül, mondd, ó, mondd!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Figyelem: ez Gunyor és MAGYARÁzat.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY De vigyázz, az életeddel játszol. Ám ha kitalálsz, mint Oedipus hajdanán, akkor élhetsz, ezenfelül magammal jutalmazlak, sőt tetsémmel jutalmazlak.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Másként mondván, vesződik az egyik, és jókora nagy, azaz: hosszúkás és széleskés; a jó ízlés határáig, csakis a jó ízlés határáig vastag tehát: veszettül formás alulso testfüggeléke, pusza, pedes-e vesztésével, vagy enmaga vész el... bizony meghal akkor.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ekkor ez a „szűzlány” előkap egy revolvert a zsebéből, a férfi ereiben a vér hüledezni kezd, rögtön elengedi a combot, amit, ugye, eLENGeddig hevesen marcangolt, látván, hogy ennek még a fele se tréfa.

MIRDROFF Te őrült lotyó, micsoda szajha vagy te? Életet kérsz cserébe a testedért?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nem. A teszttem megfejtéséért életet hagyok, sójt adok. Díj az élet, ugye, milyen szép ez, Oerdvigg?

És ha meghalsz is, nagy kegyben részesülsz, nem széttéplek, hanem lelőlek, ez nálam csak protekciósokkal fordulhat elő.

MIRDROFF Menj a francba, baby, te cynikus!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY *(ripakodva)* A megoldást, Oerdvigg! A türelmem fogytán.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A ringyó ekkor már stukkerét bal mutatóujja körül pörgeti, mint egy cowgirl, a férfi, Mirdroff pedig ijedt képpel pattan fel a kerevetről, és hátrál, egyre csak hátrál, valahogy a riherongy mankója is vele sodródik.

MIRDROFF *(elhaló hangon)* Hát talán a... a... a.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY *(meglehetősen kegyetlen hangtonussal)* Mondd már ki, te, barom!

MIRDROFF Aaaa... Hosek lökött a vilamos alá.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hát lökött volt a falosz, de ennyire?

(Ingatja a fejét, kacag, majd hirtelen feláll a kanapéről.) Látom, cselezgetsz a mankómmal, te kis ülep-halom, azt hiszed, anélkül földbe gyökerezik a lábam!?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Combjára csap egy nagyot bal tenyerével, jelezvén, hogy ez a párja nincs del-comb még sok mindenre képes, a revolvert ezalatt állá és szegycsontja közé fogja. Miért nem használja ez a lány a jobb kezét, hisz megvan?

MIRDROFF *(hebegve)* Isten bizony véletlen volt.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR A túl szexi lány egy gazella kecsességével és egy kenguru, netán egy egyiptomi ug-rógér ügyességével és gyorsaságával odaszökdel Mirdroffhoz.

NŐNEMŰ NARRÁTOR És a ribanca Mirdroff nyaki verőéréhez szegezi pisztolyát, ezalatt jobb vállával a komódnak dől, hogy kizökkent egyensúlyát helyre tolja.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Mint Hamlet az időt – karcsú teste terhét egy időre egyetlen lábáról levévén, a szekrénynek adja át.

MIRDROFF Neeee! Várj.....! Az utolsó, baby, hogy a lábad lemaradt a növekedésben, vagy mi... leg-alábbis az egyik.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Erre még jobban röhög a szexi, bomba combú nő, már húzza is a ravaszt, aztán hirtelen újra zsebre vágja a stukkert, bizony azt. Oerdvigg Mirdroff szívéből ekkor mázsás kövek hullának alá, és a padlózatot átszakítván két lakót agyonütnek.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Jack, meggondoltam magam, még nem nyírlak ki. Szerelmeskedjünk... aztán majd meglátom, talán megoldódik a talány.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Bal mutatóujjával sejtelmesen a bal csípője alatti

feneketlen ürességre mutat, bár feneke az van,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR még hozzá mind a két farpofa teljes ép seggben tündököl, szép, nagy feneket ke-rekítették neki.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Azért mégiscsak kedvellek.

MIRDROFF *(vigyorogva, felettébb megkönnyebbülve)* Eszelős egy ringyó vagy te, az agyadra ment a nyomorod.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ja, édes, már több hete ismerjük egymást, és még tisztességesen be sem mutatkoztam. Az „Ütött-coctte”, a „Zsebre dugott kezű”, a „Féllábú ribanc”, a „Combja hullott kurvizán”, a „Szivi” vagy a „Baby”, és egyéb megszólító intézkedések helyett Vésztyő Brünhilda. *(Bal kezét a gróf felé nyújtja.)*

Bocsáss meg... hisz tudod... a jobb karom erősen megrándult, mozdítani se bírom... az az átok Hosek! Tudod, Oerdvigg. *(Jelentősegteljesen a férfi arcába néz. A gróf szeme megcsillan. Kezet fognak.)*

MIRDROFF Tudom, baby, hozzá sem érhettem... úgy kellett kihámozni a deli dudáidat a dzsekidből, mert le se vetted, még ketyintés közben sem, úgy fáj a vállad, tudom... semmi baj, szivi.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Brünhilda.

MIRDROFF Bocsi. Erről jut eszembe, milyen érdekes a neved, Vésztyő: mintha a lábad a comboddal egyetemben való elvesztésére utalna, meg azt is hallottam, combod, combtőd vést hozó egyesekre, másokra nézvést.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Te teljesen hülyének nézel engem,

Mirdroffka, szépfíúcska!? Hát idefigyelj, te Oerdvigg!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Hirtelen leveti magáról bőrdzsekijét, mely a földön landol, még akadálytalanab-bul észlelhetővé válnak formás, roppant keblei: felette igen da-gasztják hosszú ujjú blúzá-t is. No, látják, nem csak az az árva comb jelentős rajta igencsak. Ez már az el-ki folyott hidegvér helyett bekö-vetkező forróvér, sőt főbe szálló vér szava és cselekedete,

NŐNEMŰ NARRÁTOR Mondanivalója hangsúlyozása végett ez az örült lotyó megragadja bal kezével saját jobb karját, egy gyors, határozott rándítással tőből letépi ingujjastul.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ennek követ-keztében ívelt, széles válla alatt a hajdanvolt, telt, erős jobb kar rendeltetési helyén bár jelentős, figyelemre méltó, telt és erős, mégis igen rövid felkarmaradvány fityeg.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A műkartépés nagy lendületétől a ribanc kissé eltávolodik a komódtól, kis híján elveszti az alapos múgonddal, egy lábon, három percig fenntartott egyensúlyát.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nézd! Nézd meg jól!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR – kiált le hiszté-rikus dühe tetőfokáról ez a cson-ka szárnyú bombázó, közlendője alátámasztásául lekapott műkarja kezes végével megériinti csonkolt jobb karját, és újra nekidől a ko-módnak, sudár alakja megtámasz-tásául.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ezért jöttél, nem? Most láthatsz teljes, igaz valómban. *(Valamivel higgadtan.)* Azt hiszed, nem tudom, ki küldött? *(nem sokkal)* Az az agyalágyult Központy Ede,

a Magistered, ahogy ti, barmok hívjátok.

MIRDROFF Hát alaposan megjelölt emésztő tüzével Magiszterünk, de a tied is, beszélj róla nagyobb tisztelettel. Hát igen, a szimata csalhatatlan. Golyójával megkérte a kezed, és eljegyezte a semminek. De még ő se gondolta, hogy a dumdumja leszakította a karod.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Köpök én az ő tiszteletére.

MIRDROFF De most megvagy, és egész bizonyosan te vagy meg, te áruló, gyilkos, veres fenevadon lovagló ringyó.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Csakugyan, Jack? Megvagyok? Úgy gondolod?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Gyanús ez az oly hirtelen lött nyugodt hang, nagyon gyanús egy ilyen spinyénél, ugye.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Egyről viszont megfeledezte, drága Jack, hogy a fegyver még mindig nálam van. Azt hiszitek, nem vettem észre, nagyokosok, hogy a sok ribanc közül miért pont engem – a zsebre dugott kezűnek tituláltat – szúrtatok ki? Szegény Jack, az egy láb, a mankó igen-csak megzavarhatta azt az édes, buksi fejedet. Ez nem volt a pakliban, ugye, szépfiú? De hiába találtál meg, Jack, valódi kilétem egyetlen bizonyítékát megsemmisíttem.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Mirdroff Oerdvigg motyorogni kezd magában, szinte hallani lehet eszkereke katonogását:

MIRDROFF Kikezdhetetlen étertetoválás a bal combtövön, valkür-amazon beavatási rítus eredménye, faji specifikum. Mondta is Óvérpirosposzgássága, a Magiszter, ha

testközelbe kerülök egy spiongyanús nőszeméllyel, rögtön keressem azt a bizonyos jelet a bal combján. Ezért is vagyok strici, mert a gyanúsítottak mind kurvák, és a leggyanúsabb... én hülye, hát persze, a bal comb nagymértékű hiánya. Ezért az a váratlan, rút baleset? *(Elképed, de most már hallhatóan.)* Képes voltál a lábaddal majd tőből levágnak csak azért, hogy inkognitód zavartalanságát megőrizd!?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Elrendeztem a dolgokat, Oerdvigg.

MIRDROFF Hogy merészelted? És egyáltalán mikor? Brünhilda, te perverz, te, *baby*, te nyomorult állat!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Szegény, derék Oerdvigg egészen kikel magából, egy jó nyomozó ugyanis nehezen viseli, ha alanyi-tárgyi bizonyítékai megsemmisülnek.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Csigavér, apuci, szépfiú, ne légy kíváncsi, mert hamarabb meghalsz. Ám a Magisztered megfizet, hogy ezt az átkozott, nehéz műanyag vackot vagyok kénytelen hordani a karom helyén, ez, tudod, Oerdvigg, nem volt betervezve *(meglóbálja a még mindig a bal kezében lévő ormóttlan műkart)*, de rád nem haragszom, Oerdvigg.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Telt, meggyipiros ajkával csókot lehel a szépfiúi Mirdroff magas homlokzatára.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A szigorúan titkos ügynök és a lotyó továbbra is ott áll egymás közvetlen közelében, Brünhilda a komód mellett, Oerdvigg a komóddal szemben.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Állotyó.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hogy mondod?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Kezdetől fogva elfoglalt vagy a női főszereplővel

szemben, de ez már tényleg sok, mint az imént kiderült, ő nem lotyó, hanem csak lotyónak adja ki magát.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nem vagyok elfogult.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR De igen.

NŐNEMŰ NARRÁTOR De nem.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR De igen!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nem!!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Folytathatnánk!? Elég fárasztó ennyi ideig egy lábon állni.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ja. Bocs, bocs, bocs, bocs! Bocsika! *(A nőnemű narrátornak.)* Te jössz.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Közben Oerdvigg kihasználva Brünhilda abbéli állapotát, hogy egyetlenegy karjának egy keze, ama bizonyos előbb említett művégtag fogásával elfoglalt, ennek a makacs ténynek a következtében nem tud az imént általa földre hullajtott bőrzekéjének zsebében lapuló revolvere után nyúlni, több keze nem lévén, elérkezettnek látja a pillanatot a férfi, Oerdvigg Mirdroff, hogy a földön heverő bőr ruhadarab zsebében elhelyezkedő lőfegyvert magához szólítsa,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR sőt, mi több, a nő, Vésztyő Brünhilda csinos fejcskáját, egész pontosan hófehér homlokát azzal célba is vegye. Majd így szólamlík az egykori főgrotteszkőr, didergő-hidergő, félmármoros Oerdvigg Mirdroff:

MIRDROFF Vége a játéknak, baby, bbbaby, bbbaby!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hallják, ahogy ez a talpraesett ember külön hangsúlyozza a baby béit?

MIRDROFF Hosek bajtársam bőre, azaz bére bosszúért kiált, azt hiszed, nem éreztem hullagyalázó zekéd embertelen, penetráns, vesaliusi hullanyuzadék...

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ho-seggszagát...

NŐNEMŰ NARRÁTOR vágott közbe az eleddig sejtelmesen mosolygó, csöppet sem rémült álribanc.

MIRDROFF Gúnyolódsz? Te, anyanyomorító, nyomorék lotyó!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Szivi, megengednéd, hogy leüljek? *(Mirdroff a fejével igenlőleg biccent.)*

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Az ütött cocotteként is nevezetes, szép arcú, félvilágú nő megfordul, s mankóért, segédmotorért hajol –

hogy a korábbi – talán annyira nem sántító – hasonlatnál, mint ő magácska, maradjak.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A földre. A sutánfutó!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR És elbiceg, helyesebben elsántít, még pontosabban, ugrálván-szökdelvén lépeget, táncikal természetesen eddigi mondandóból következőleg mankói kísérettel a legközelebbi ülőalkalmatosságig.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Tudod, Oerdvigg *(leül)*, talán látod is, hogy úgy lett, hogy nekem egy lábbal kevesebb lett.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Szegénykének, szegény egykének, de hetykének kisebb a teherbírása, mutatott rá Vésztyő Brünhilda a tényre, és árvalkodó lábára is.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ha izmos is, nagy is, vaskos is.

MIRDROFF Mindjárt sírva fakadok.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ez cinizmus.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nem vártam sajnálatot.

MIRDROFF Hogy csináltad, te szuka? *(Odamegy az utcalány közvetlen közelébe, pisztolyát továbbra is rá, sőt újra közvetlenül a homlokának szegezi.)*

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ne aggódj, Oerdvigg, felette nagy sterilizálásban, (comb)ispotályban.

MIRDROFF És főleg mikor? Ugyanis Hosek bajtárs legutóbbi jelentése szerint még mindened a helyén volt, kivéve, amit ő kékre stricpángolt. Csak hát az a mozgásképtelen jobb kar, az volt gyanús, ezért is szálltunk rád. Alig telt el egy-két nap, és Hosek bajtársunk eltávozott közülünk (*könnyeivel küszködik*), ekkor kerültem én bevetésre, a nyomodba, a Hetéra térre, és csodák csodája, akkor már mindenki csak sánta sellóként ismert. Árudd el, hogy rövidítetted meg a lábad, s lábadozásod idejét olyannyira, hogy másnap már kinn stricheltél?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Oerdvigg, jól regenerálódom, ennyi az egész, te tudod a legjobban, hogy én nem vagyok holmi halandó. Hullik egy combom, sebaj: leadom s felveszem, mint a kilókat, ahogy elvetélt költőnk írta.

MIRDROFF Egyébként, baby, jól csináltad, a lábad, mármint a hiánya... Tényleg! Komolyan összekuszálta a szálakat. (*Szünet.*)

Brünhilda, én nagyon megkedveltelek, igazán kívántalak, és bíztam benne, hogy nem te vagy a CDX 27-es orgyilkos spionnő. De, sajna, te vagy, így hát vége a dalnak. Mész a Magiszterrel Daimoniába, adatsz Ócsászári felsége, Ómikroszentsége hóhéri kezére, a cukormentes morbidok őrizetire, további daraboltatásra, de rituális keretek között, amit már balgamód tenmagad önkezdeddel megkezdettél.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY (*váratlanul éktelen nevetésbe kezd*) Mit akarsz, Oerdvigg? Hiába adsz

át annak az otromba, barom Vérpirosposzsgás Magiszternek, annak a karomgyilkosnak. Semmilyen módon nem juthattok át velem az energetikus védőpajzson, ha úgy tetszik, a *Védernyővirágon...* a *Rendűrség* emberei ott lebzselnek mindenütt. Apuci, ismered a törvényt: humanoid jellegű, nőnemű egyed Földről való kivitele tilos. Sajna kifogyóban vannak a valódi nőcik nálatok mostanában, szépfiú, tele van már a te serény tököd is a sok kiborggal meg androiddal, ugye, drágám? Téged is pipihusival, azaz velem vesztegettek meg, ugyebár, Mirdroffka?

MIRDROFF Elég! Hallgass, te átok!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR De Brünhilda bátran folytatta így:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ál- és félhalandó voltom egyetlen bizonyítéka...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR (*félbeszakítja*) kb. feléig halhatatlan vertikális nézetből

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY ...az a tetoválásnak látszó, de valójában materializáció utáni asztrálestmaradvány volt a bal combomon, semmi sem tökéletes, Oerdvigg, de tudod, Oerdvigg, ha nincs comb, nincs tetoválásnak látszó tünetény sem, tehát bizonyíték sem. (*Még ördögibb kacaj.*)

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ez a combja hullajtott nőstény külsőleg emberhúsból készítettett, roncsolható szövetekkel, de a regenerálódási képessége, az energiái emberfeletiek, nem mondtam, hogy isteniek, nem is angyaliak, de tündérfeletiek, talán éteriek, egy egyedi darab, az tuti. Ez az: egy félistenő szó szerint: mert a jobb lába sebezhetetlen (a bal nem, mint látható), a bal karja is, de csak kö-

nyéig (a jobb nem, mint látható is), természetesen arányos törzse és szép feje teljes egészében halhatatlan, a szemét kivéve, egy igazi heroina.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nőhérosz, bocs a közbeszólásért.

MIRDROFF Nem fogsz sokáig röhögni, te nőstény tigris ringyó!

NŐNEMŰ NARRÁTOR Kedves közönség, Mirdroff izmait már az indulat kalodái kezdik vészjóslóvá csomózni, arányosra szabott orcája rángatózik, halántékán az erek dagadoznak, langyos kék szeme mintha erőteljesen villódzna.

MIRDROFF Most lelőlek, te pondró!

(Az eddig is az örömlány sima homlokához szorított fegyver ravaszának meghúzásával próbálkozik, de keze azonnal nagyfokú remegésbe fog.)

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nem mersz, *(vihogva)* nem tudsz, te, senki!

MIRDROFF Megöllek. *(A férfi merő ordítás.)*

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nézzék csak, hölgyeim és uraim, ez a nő, Brünhilda, látva a Mirdroff te(l)hetetlen gyengeségét, előbb ültő helyéből hasba rúgja, majd felugorván egy jól irányzott bal horoggal – persze az ormótlan műkar segítő kezét is igénybe véve – a földre teríti,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR és még egy kézzel is, könnyűszerrel lefegyverzi a férfi Mirdroffot. Oerdvigg Mirdroff a nő ütése okozta kábulatból sonkai megkötözöttség állapotában fog nemsokára feleszmélni. *(Az örömlány megkötözi Mirdroffot.)*

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Heló, Oerdvigg, üdvözöllek az élőknek földjén. *(Közben leveszi a férfi szájáról a sebtapaszt, amellyel*

korábban beragasztotta.) Én csalogattalak ide, hogy csali lehess az én kis nagy halam megfogásához, ha azt teszed, amit mondok, továbbra is az élők sorában maradhatsz. *(Egy telefonkagylót présel a gróf füléhez.)*

Ne aggódj, én tartom majd a kagylót... ja, arra gondolsz, hogy mi módon fogunk tárcsázni, nyugodj meg, tisztában vagyok veled, hogy jelenleg kevés kezem van, és neked foglaltak, ugye, Oerdvigg. De számoljunk: csak egy kéz és egy láb áll rendelkezésünkre, mindkettő az enyém. Nos....

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nézzék ezt ravasz és kitartó nőszemélyt nyomban Mirdroff formás fejének közvetlen közelébe ugrik egy sánta veréb leleményességével, leül mellé és ezt mondja:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Figyelj, szépfíú, suvaszd a kagylót a fejeddel hozzám, kegyes leszek hozzád, amelyik testrészemhez akarod, így felszabadul az az egy nyomorult kezem, és tudok tárcsázni. Na gyere! Mi lesz már? Gyere a mamához! *(Ez utóbbi már álkedvesen.)*

MIRDROFF Minek ez az egész felhajtás?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY És most elénekeled szépen, kismadaram, a Központy Ede Magiszter szigorúan titkos, bizalmas személyi hívójának a számát. Én tárcsázok, te meg azt mondd neki, hogy a „zsebre dugott kezű” céda, akire ő ráállított, teljességgel azonos a CDX 27-essel, a milóiak cirmos combtövű spionjával, ahogy hívtok magatok közt, ugye, Oerdvigg *(finoman megböki jobb karcsonkjával),* hogy műkarom van, és persze a lábamról egy szót se.

És így folytatod: a pszeudo-kurva most újságárusnak adja ki magát, a Metamorpho Színház környékén van a pavilonja. Szürkületkor, amikor zár, bizony rajtaüthetünk.

MIRDROFF Rohadt ribanc, soha, soha!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Azt akarod, hogy tárcsázás helyett szétduzzantsam azt a csini koponyádat? *(Már nyúl is a revolver után.)*

MIRDROFF Gyóztél, Brünhilda.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hát akkor rajta, Oerdvigg!

III. SZÍN

A metamorpho Színházban vagyunk, az előadás szemlélése helyett civakodik Peczéry és Tammarg, később rájuk jön a Magiszter.

I. JELENET

PECZÉRY Te itt? Aggódtam érted, te, csúffá lett csúfondár, miként, hogyan, hohó-hipp-hopp, azaz mi módon semmisültél-nihilizálódtál szellentett szellemtest-képpé?

TAMMARG Csakugyan aggódtál? Te hajdani pezsgős vacsora, idei szalontüdő, leendő tejes vöcsök.

PECZÉRY Süket, fül helyén agyat türemkedtető, inkább nézd a szpektákulumot!

TAMMARG Te hajhagymahámozó hagymáz, óriás blöffeteg, főaggódnok.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Elég ebből, műtyürok!

Mit heréskedtek itt, domború hasa-tok-otokat, potrohokat pöffesztvén homorú beszédekkel, egymás mély velője-valója

ellen tobzódván?

Menjetek, és keresvén keressétek az ellen spionját, keressétek a tetovált cirmos ciromzatot a kékre ütött-cocotte izomgépezetes ringyó bal, sajnos íves-míves-puha-feszés-tömör vérmirigy-combtőtökélyforma-húsos, kívánatos combozottó küllőjén.

TAMMARG Igenis, Magiszter, megyünk, megyünk.

De miről ismerszik fel, ha tetováját rejtegeti

– borotváját

elővévén –, bő szoknya alatt dédelgeti

és szép küllemét torzitaná.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Bortorok, soha, soha.

Seggfejek, íme, legújabb nyomozatom, íme a friss, ropogós személyleírás:

angyalarc,

hosszú, hóka haj,

démontest:

deli dudák,

darázsderék,

csuda csipő,

mint a darázs,

csecse, cirmos combok,

formás fenék,

no mi kell még,

a ruházata: hímringyóbőrből varrt kosztüm, amit feketére

festett

a feslett,

ám lábán rikitó piros combközépig térdcsizma

csak úgy feszül benne a combizma.

HÍMNEMŰ ÉS NŐNEMŰ NARRÁTOR EGYÜTT E finom, horrorisztikus jelenettől

a két beszédteljes zagyvátor úgy megrettent, illetődött, hogy egyik bánatijedtérről, a másik egykori semmivel

telítődöttségéről kívánt feledkezni, elkezdvén kitántorodni a fényes teátrumból.

IV. SZÍN

Egy újságospavilon környéke, az újságáruslány épp a zárás teendőivel vesződik, megjelenik mellette Tammarg és Peczéry, a narrátorok sora egy harmadik, furcsa beszédű kanarrátorral bővül.

I. JELENET

NŐNEMŰ NARRÁTOR Amint saját szemével is meggyőződhet róla a kedves közönség, alig tesz egy-két lépést Peczéry és Tammarg a színházból kijövet, egy újságoskioszk előtt találják magukat. Ez a kis bódé hétköznapien pislog a szürkülő térségben, csak aki mellette áll, az nem. Ő is pislog, de nem hétköznapien: summa summarum:

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Bitang jó, egyben bizarr nőnemű látványban van részük: egy fiatalka, fekete, rövid hajú nő, mellesleg igen kisportolt, feszes, rövid sortban, mely aprócska ruhadarab kurtasága folytán a teljes combot és a far kisebb hányadát közszemlére engedi bocsájtani, áll fél lábon, miközben az újságospavilon ajtajának bezárásával foglalatoskodik.

TAMMARG Maga meg miért áll egy lábon?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Jaj, de vicces vagy, apukám, mert a másik oly nagy mértékben nem ér a földig.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Sóhajtá a nő, ám hanghordozása igen-igen kötekedő.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR És csakugyan, amikor feléjük fordul, de nem föl, fölényesen a két huggyant-buggyant ügyefogyott ügynök szemébe néz az újságos cicimica, elnézést, cicamica, nos, akkor valóban látszik, hogy nem tetszőleges, szabadon választott fél lábon állásról van itten szó, hanem annál sokkal többről.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Helyesebben, kevesebbről: ugyanis a kis bórbugyi, nevezzük így, aprócska méretei miatt, kurtánál is kurtább bal szára csak egy fikarcnyi combot tartalmaz.

Sőt a sebész vagy illegális, esetleg felvágós kivágóst játszó sarlatán vagy kéjnök sátán, feltehetőleg nem ő távozott sántán,

aki ezt tette, még a lábszár legfelső harmadából is épphogy csak írmagnyi csonkra valót hagyott.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Sonkára valót pláne nem, ha már ilyen fent kellett vágni, ugye egy szemernyt azért mégis engedhetett volna a protézisnek, de alapos munkát végzett, vagy kontárt. Egyértelmű: a bal felső és alsó lábszár szinte teljes hiányának tényállása forog fenn, de épp ez az, hogy még nem is forog. Konzekvencia: műláb számára a nő abszolút mértékben hordhatatlan, vagy esetleg fordítva, ugyanis nem elég, mire ráerősíthetni.

TAMMARG Jól van, kisasszony, akkor kérek egy Galaxisközi Űrlapot!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Mit, vaksikám-hapsikám??? De egyáltalán nincs jól, bunkócska, te drága.

(Peczéry mintegy figyelmeztetve megböki Tammargot.)

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ugyanis félt, hogy a különös újságnév felfedheti intersztelláris titkos nyomozói kilétüket.

TAMMARG (*Peczérynek*) Ne bökdöss, tüdőfej! Tudod, hogy utálok, ha bökdösnek.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Peczéry feje vörösödik, fehéredik, pedig nem osztrák vagy más, hasonszínű lofogó.

Aztán ekként fortyan:

PECZÉRY Fontos mindig a tüdőre emlékeztetned!? Hohó, hipp, hipp, hipp, hulla-lalala-Ilona, hopp, hopp, amikor rohamokban tört rám a köhögés azon a vészterhes színházi előadáson, hipp-hipp hura éljen Petli Jura, bocsanat. A tekintetek szánakoztak imígyen: „Szegény köhögő – vajon miért köhög ő?” „Talán elszívták a levegőt előle.” Morajlott egy emberként a publikum. A rohamok rohamosabbak lettek. A mennyiségi változások átcsaptak minőségi változásba. A sok öhögés annyira megviselte táguult légzőszervemet, hogy ahogy mondani szokás a tudóm kiköpött éngemet, a nikotinos méregzsák – melynek felülete kiterítve több teniszpályát kitenne- nem tűrhetett már ilyen eszmetiszta egyedet (*magára mutat*) – és hatalmas lángcsóvák és üstökök közepette két sor közé huppantam.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Na, kopjatok le, pofátlan szarháziak! Ne csináljátok itt a fesztivált!

TAMMARG És mi lesz az újsággommal, féllábú? Kisanyám, én egykor annyira hittem az ideológiában, annyira átszellemiesültem, hogy önmagam szertefoszlott, eltűnt, nem maradt öbelőle semmi. Lebegtem a viláгурben, rettegve,

hogy egy energiamezőbe szédülve megszűnök, azaz: nem leszek többé létező. Bizony nem holmi semmittevés volt ez, pamlagon henyelés, hanem semmivé levés. Ezt csak azért mondom neked, féllábú, mert néked esetleg egy-két tagod hiányzik, de mi ez ahhoz képest, hogy egyszer én, én, én saját magam, teljesen hiányoztam.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY (*némi indulattal, sőt dühvel*) Hát ide figyelj, te kint agyú gyönyörűség, tán siket vagy? Nem látod, hogy zárok?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Ekkor Tammarg sápadt orcájába szöke a vér, és agyfűlhely-függvényeibe. Ugyanis a kisasszony minden egyes szavát Peczéry kénytelen közvetíteni számára a siketek párbeszédjével, korábbani halláskárosulása miatt.

Aky Tammarg pedig elkezdte az igen fiatal nő körülül körözni, keringeni és őt ide oda forgatni, pörgetni, hogy minden purcikáját alaposan szemügyre vehesse.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Szegény lány a nagy vehemenciától majd eldől (amúgy is labilisabban áll mostanság a talpán). Eközben még bántóbban szól, hangosan (mármint Tammarg):

TAMMARG Jack, ez a spiné nemcsak fél jókora lábnaк – ha nem az egész balnaк – van híján, hanem a jobbja, avagy az a karja, akarja vagy nem akarja, szinte nincs, (balsejtelmeim vannak), micsoda nő, de vajon újra kinő?

PECZÉRY De Aky... én tudom, milyen kéz meg láb nélkül, emlékszem rá pezsgőspohárnyi koromból, micsoda karambol, ördögi Rocambol, amikor az embernek se keze,

se lába, csak karcsúsodó teste meg talpa, nagy kerek talpa, ohó, hohó, hip, hip, Uriah Heep, és az is kvarkjaira hamvad a pezsgŐS-robbanásakor, aztán fejfegyenc-ként, végtagok nélküli csupasz tudatként a fejbörtönben, de hát azt te is ismered, adj hálát Magiszterünknek, óh, a főnök, hogy kiszabadított, azér' jobb, ha nem provokáljuk ennek a kis bestiának a sorsát, Aky, hohó, hipp-hopp.

TAMMARG Ez egy divatdáma, nézd, a hozzá tartozó széles, ívelt alabástromvállal és a telt, bársonyos karral, persze a létezőre gondolok. *(Megráncigálja bőrdzsekijét a karhiányos vállánál.)*

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Szólal most újra Peczéry, és talán benne a lelkiismeret, de most már persze siket-néma ábécéül, hogy Aky Tammarg is értse:

PECZÉRY Aky Tammarg barátom, hagyd el, ne alázd meg ennyire a nyomorult spinkót! Nekem olyan lelki-esméretfurdalásom van, ha hiányzó lábat látok, ó, Vanda, drága Vandácska, én irányítottam oerdviggi, ördögi fondorkodással szegény gyönyörű bal lábába olyan önállósodási tudatot, nagy-nagy szerelmetességtől indítatva, még pezsgőspohárnyi koromban, hogy megszökött karcsú gazdájától, a Vandácskától, és e lábikóból alakult ki teljes kifejléssel a CDX 27-es, a Brünhildácska, a gyilkológépezetecske, hohhohó, híhíhíhíhíh, így egyből egy ikernővére lett nekije, mármint a Vandácskának.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Tammarg, a siket mintha nem is hallotta vón, csak folytatja:

TAMMARG Nézd mély dekoltázsát, nagy a mellénye: feszes, gömbö-

lyű melle majd szétveti a köldökig sem érő ruhaneműt. Fránya nyomorék nőnemű. És nézd ezt a bugyiméretű bőrnadrágot, benne kívánatos, hosszú, vaskos combbal, persze a létezőre gondolok.

PECZÉRY Aky, Aky?! *(A fejét csóválja.)*

TAMMARG Meg ezt a divatos bakancsot és a szintén fekete, kissé térd fölé érő pamutharisnyát, alatta combközépig érő, áttetsző nejlonharisnyát harisnyakötővel. Utoljára, de nem utolsósorban (a tetőn végzem be), csábos tengerkék szemével. De megállj csak! Szintén a jobb, fekete bőrrel befedvén, tán egy másik cicus kaparta ki.

PECZÉRY De Aky, Aky...

TAMMARG Talán kalóznak készült, kisasszony, egy teljes kalóznak, a hiányosságai miatt mondom: minden párosból fél, ezért biza' már semmitül se fél. Summa summarum, a pimasz csonka-bonka cédája, a nyomorék hólyag, lefogadnám, hogy azt a csicsás, aranyozott mankóját is butikban vette.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Na, húzzatok el innen!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Mert megelégette az ez idáig higgadt (mármint Tammarg költői monológja alatt), de mész miss, az újságos hajadon teste hiányosságainak és formás meglevőségeinek sorolását, dicséretit, és így még:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY És te, golyófejű *(ezt Tammargnak),* ragyafúrt és agya is...

NŐNEMŰ NARRÁTOR Csakugyan, Aky Tammarg orcája, amint láthatják is, telistele van lyukakkal, kelésekkel, forradásokkal, melyeket a ragyák fúrtak maguknak, meg hát a füle helyén az a nagy lyuk,

ahol negyed agya kiKANdikál, mert nem nőstény a neme.

Nem-e?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Miért hordod agyvelőd negyedét füled helyén, hogy loccsantsam tovább?

(Vihog.)

NŐNEMŰ NARRÁTOR Huhú, Tammarg már roppant zabos a részbeni romokbanlevőség-szerű jónómaradványra, olyannyira, hogy szólni sem tud. A vertikális irányultságú újságárusnő-részlet ennek ellenére tovább replikál:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Füleldre lépek, hogy megsüketülsz. Hülye vagyok, nincs is füle.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Így a csaj magában. Tammarg meg összeszedi magát és visszavágni próbálkozik a felvágott nyelvű és levágott egyebű begyes menyecskének, így:

TAMMARG Nem látja a kiírást? Itt fülre lépni tilos!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Beszúdjuk végeztével az újságáros kisasszon odébb áll, a gyöpről, amin eddig állt, ugye, amilyen gyorsan csak tud, látván, hogy még egy nála is jóval magasb rémalak közelg, mert ez a léány, kérem, magas sarkústul magos, száznyolcvankét centiméter, sarok nélkül is legalább százhetvennyóc, fene nagy ám ez a kisasszony állat. Kisöbbségi helyzetét...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Végtag, kisebb-ségi... elnézést...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. *(rosszallóan néz a hímnemű narrátorra)*

...persze nem tudta számításon kívű hanni, nem vót olyan sebös, mint rígen...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Vagy mégis?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. *(még rosszallóbban néz a hímnemű narrátorra)*

...nem volt Gebhardi, bocs: gepárdi, csak leopárdi, gazellai, nyúli, lúli vagy mégis Sánta Geparda, az igen! Na hagyjuk! Menjünk tovább!

II. JELENET

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Figyeljenek jól, kaptam egy fülest egyik földi beépített ügynökömtől, ne aggódjanak, még Kőműves Kelemennénél is beépítettebb. Nyissák ki a fülüket, még maga is, Tammarg, az információ a következő: a CDX 27-es kurva most újságosnak adja ki magát a Metamorpho Színpad mellett, valami kioszkban lézeng *(az égre tekint)*: szürkül, akkor most zár. Gyerünk! Na mire várnak, barmok?

TAMMARG Magára, főnök, főfőnök, bizony magára, pángeve, tudja, főnök, egy kissé lassú a filhallásom, mióta, hisz tudja, áthaladtam a zenei befogadóképesség-növekedés utolsó és egyben legigénybevevőbb akadályán, a kortárs zenén. Aztán már csak légkalapácsok, légirádók, fúrógépek, szövőgyárak, mentó- és tűzoltóálmások közelében láthattak. Ott hallgattam a kortársakat. Már nem is kellett hallanom, hallójárataim elcsökevényesedtek, hát ugye a lárma, a lárma, a nagy dinamika, de agytérfogatom – már négylovas – többszörösére növekedett, fülem helyén türemkedik, és élvezi saját lelkenek andalító monotóniáját. Azt is hihetnék, hogy én vagyok Beethoven. Így siket vagyok a lát-szatra, a jelenségvilágra, az érzéketekre, de belsőmnek, lelkenek szférás zenéjére nagyon is jó hallásom van.

PECZÉRY Igen, magára, főnök, ó, nagyfőnök, roppant Magiszter,

hohó, hipp-hopp pángeve... és... és... ungava... mióta pezsgős-pohár voltam, tudja, főnök, ettől a fergeteges, ám roppant hátrányos átalakulástól agyszerkezetem funkcionális, hangsúlyozom, nem organikus része kicsinykét sérült, ezért kicsinyég lassúabb vagyok-valék, ám aztán, mikor a tudóm kiköpött azolta, főnök, hipp-hipp-hipp-hippodrom-hippopothám-Hippolit vagy kozmopolit a lakáj, magamba szálltam és visszatértem, önmagamat megtalálva. A szám csak egy szám, a kapu, ahol kijöttem, eszmélésem elseje, misztikus új-jászületésem. És az előadás végét bizony kívárva, nem távoztam el száználmasan a tétova tovatűnés szalmaszánján, mert ugye tudja, főnök, hohohorgásznagy, ez színházban történt csak úgy, hipp-hopp.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Marhák! Kövessék azt a sortos, sportos, hiányos öltözetű, testrésztű, mindenű, mindennemű nőt.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Mintha-dogott idegességében a vezérkari lajhárító...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Bocs: el...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Micsudá?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Nem inkább elhárító?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Dehogynem... dé folytatnom khő a cselekmény mogyorózásának a szálját, tehát Központy, aki az imént adott rövidlátív utasítést Tammargnak és Peczerynek a teatriomban, így folytatá éles elméjét főként Tammarnak szegezvén:

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Tammarg, csalódtam magában: a maga semmire kellődött, zenévé zendült, színházban színlelt teste

leste, hogy agyalágyult társa mi-ként tüdőben misztifikálódik, következőképp hanyagolta a CDX 27-es üldözését. Elvégre maga a fej, Tammarg, ezért hadbírószág elé állíthatnám. Most meg itt süketel.

TAMMARG Elnézést, főnök (*meghajol*).

De helyre hoztam a csorbát, ugyanis beszédbe elegyedtem azzal az álnyomorék újságos ribanccal, sőt provokáltam, csak azért, hogy bizton felismerjen, és rögtön tudtam, hogy ő a CDX 27-es, de ő nem tudta, hogy én tudom, azt hitte, hogy én nem tudom, hogy úgy hátra tudja tekerni kígyótagjait, hogy olybá tűnik, mintha nem lennének, de ez a tüdőfej majdnem mindent elrontott.

(*Legyint Peczéry felé.*)

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Akkor miért nem követi, maga agg-tatakukac Julianus aprostata?

TAMMARG Hogy biztonságban érezze magát a cédája, főnök, mivel nem követjük, főnök, így váratlanul csaphatunk le rá, tudja, milyen veszélyes, főnök.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Ravasz. Nagyon ravasz. Jól van, Tammarg, nagyon jól van.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A nagy léptel haladó, nagy lábon élő hölgy eközben eltűnt a legközelebbi kapualjban.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. A fillábú

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Ez a csitri olyannyira nem hasonlít a CDX 27-esre, hogy csak ő lehet.

Várjanak! Most! Már nem láthatja magukat. Rohanjanak! Utána, egy-kettő, lajhárok! A lajhárításnál dolgoznak, nemde?

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Mondta ezt és így Vérpirosposzsgás, és a két futamló ámok: Tammarg és Peczéry után iramodott.

V. SZÍN

A színhely egy XIX. században épült ház kapualja és udvara, a Magiszter, Tammarg és Peczéry fogságba ejti a megszeppent, magát jelenleg újságáruslánynak kiadó, félszemű, félkarú és féllábú, erős combkátú örömlányt, akiről bebizonyosodhat, hogy ő a rettegett CDX 27-s

I. JELENET

NŐNEMŰ NARRÁTOR Alig tette be a nő mankóját a kapualjba, a LAJHÁRÍTÁSZ rögtön seggen csípte.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Kérem, ne szlengbe, ne szlengbe, lábát, nem a mankóját.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Jújj, mit beszé., né szlengbe, né szlengbe, nem seggen csípte, hanem fülön vagy nyákon.

VÉRPIROSPOSZGÁS MAGISZTER Nem vagyunk mi KARITÁSZ, CDX 27-es.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR – mond VÉRPIROSPOGGYÁSZ, és már vonszolják is be hátracsavart karjánál és becsavart hajánál fogva a takaros kis ház udvarába.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Házudik: nincs is a haja bécsavarvá. Még szerencse, hogy már rövid vót mindkettű.

VÉRPIROSPOSZGÁS MAGISZTER És ezt elveszem, hogy el ne szökjön, CDX 27-es.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Kapta ki az újságáros leányzó hóna alól a mankót, és a nő bíbor- és vörösborpiros, telt ajkát ragtapasszal

betapasztotta, a fölös sipítózások hallhatóságát elkerülendő Központy Ede, a Vérpirosposzsgás Magiszter.

PECZÉRY Főnök (*hevesen gesztikulál*), ez nem lehet a bőrnívűvő, a CDX 27-es, annak két felülmúlhatatlan, gyönyörű lába van, ennek pedig csak egy felülmúlhatatlanul gyönyörű lába van, ennek csak egy lába van, főnök.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A hatás miatt a nő combját hosszú körmeivel megcirógatja.

PECZÉRY A spionnak két karja van, igaz, hogy az egyiket meglátte, főnök, de mégiscsak kettő, ennek a lábatlankodónak egy. Nem is beszélve arról, hogy az világosszőke, hosszú hajú, ez meg fekete, rövid hajú. Különbö is, az intergalaktikus kémnő, maga mondta, főnök, éppen az elébb, hogy fekete miniszoknyát, tűzpiros térdcsizmát hord éppen, nem fél láb, kar, szem stb., ez feszes bőrsortot, selyemharisnyát kötővel, azon combfix, fekete, vastag pamutharisnyát visel, fehér, felkarközépig érő selyemkesztyűt, bakancsot, és nem csizmát.

VÉRPIROSPOSZGÁS MAGISZTER Peczéry, ne vakkantson tovább, elég, bukefallosz! Nem megmondtam, hogy fenemód hajlékony, messterien változtatja a külsejét ez a bestia? Ugye? (*Az újságárosfruskához fordul, és eléggé durván letépi amannak szájáról a ragtapaszt, a nő, nevezett fruska, feljajdul.*)

Na, elő azzal a bal lábbal, főként a combtövi tetoválással. Ne adja itt az ártatlan, ártalmatlan mozgás-sérültet.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Nyém ártalmatlan, inkább ártalmatlan: mint-

ha nem ő szakította vón le Évánkban azt a bizonyos ártó almát.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR A köztév szerint almát.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nem tudom, miről beszél! Mért nyagatnak? Engedjenek el, kérem! Gúnyt űznek egy szerencsétlen nyomorékból. Nem félnek, hogy megbünteti a Világegyetem magukat? Engedjenek szabadon! Nézzenek rám, hát nincs elég bajom? Bocsássanak szabadon, kérem!

VÉRPIROSPÖZSGÁS MAGISZTER Ne tettebbe magát, nem hat meg, CDX 27-es, én is a Világegyetemen diplomáztam.

NŐNEMŰ NARRÁTOR A Magiszter ezenközben a nő comb- és lábhiányossága környékén babrál, matat, mintha a teljesen hiányzó bal alsó végtagra gyanakodna, hogy az még megvan, csak a spine azt valahova hátra- és felhajlította – „hajlékony, ugye” – a háta mögé, a ruhája alá, de tévedett, az a VÉGtag VÉGleg nem volt meg.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ráadásul a hölgy a kutakodásért...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. munkahelyi zaklatásírt...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR az illetlen sebes, völgyes, basszátos helyeken, akkorát rúgott az óvatlan Magiszterbe maradék...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. meglívó, ípkízláb...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR lábával, hogy az két métert repült, nagy teste akkorát csattant földre érkeztekör, mint egy kisebb csat-csatorna-csatár-csattanás.

(A roppant elterült és kiterült Magiszter az erős combalkatú örömlány mankóját hatalmas köpönyege alá

igyekszik rejteti, és e fondorkodást senki észre nem veszi.)

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Né dádogj!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Hát igen, egy lába lett, de az nagyon erős, ahogy a nép ajakán fakad: kevés a bors...

NŐNEMŰ NARRÁTOR láb!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR ...ugye, de erősss, és nem dadogok. Tam-marg keze egyébként még mindig hátracsavarva tartotta a kisasszony karját,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Peczéry keze pedég sőrő, de revid íbenfekete hajazatánál fogva tartá az asszonyállatot,

NŐNEMŰ NARRÁTOR mert nem volt másik kar, amit hátragyúrhetne.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. És a szíp főt,

NŐNEMŰ NARRÁTOR mármint a csajét

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. hátrali és negyvenfokbani oldalra biccentísre kényszeríté.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR *(Zárójelben megjegyzem)* Most kivételesen én – ez előbb felemlített

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. főkínt...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR tammargi fogás, de a peczéryi is, szolgált alátámasztásul,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. támasztíkul...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ne szólj bele mindég!... hogy a hölgy rúgni tudjon. Nos, e példaértékű mintarúgás megtorlása végett rögvést ütésre is emelkedik a tammargi és peczéryi ököl, ám hirtelen a levegőben megáll.

(Sőt réműlten elengedik az újságosfruskát.)

A NARRÁTOROK ALKALMI KÓRUSSÁ ÁLLNAK ÖSSZE

Jaj, jaj, jaj!

Mert az újságáruslányka körmei, az az öt, kezd tigriskarmokká éle-

sedni, jaj, jaj! Szemfogai, azok a hófehér gyöngyfogak, farkasfogakká hegyesedni, jaj!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Amint látják, az újságosleány valamilyen rejtélyes módon képes mindkét ügyefogyott ügynököt egyszerre, egyetlenegy kezével, ingnyakuknál fogva rázni. Peczéry, és Tammarg valósággal eltörpül a magas talpú és sarkú bakancsban rázó Brünhilda, Hilda Brün alezredes, mylady, újság-árusleány mellett (és csak *hebegnek-habognak*), míg a nagy rázadalomtól el nem lendülnek kétméternyire, a Magiszter mellé a földre. Tekintetével revolverezi őket, mert ezek után arról villámokat szórás feltételeznek, a kedves közönség higgye meg, nem ok nélkül.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Bé vagynak szárvá.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Ugye, maga a CDX 27-es?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Igen, én vagyok a CDX 27-es, és ezt kapd ki, kisapám, vagy inkább nagyapám, alig huszonegy évesen alezredes, igaz, megdolgoztam érte: sokat vesztettem, mégis nyertem, mert amit vesztettem, a törzsemért, a nemzetségemért, szűkebb pátriámért, a Világegyetemért, ha úgy tetszik, a hazámért, Milóért vesztettem. Azért, hogy elűzzük Thanatort bitorló bandájával, a Forgás-gépagy Alapítvánnyal, és természetesen magával-magukkal és az impotens dágoni démon-törzsszel egyetemben. Egyébként, Magiszter, nagy teste bálnamamut – s remélem, hamarost málnahamu – puffanása nagyon röhejes volt, ha, ha, ha, ha.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Szóval csalétek. Játszott velem, mint macska az gérrrel.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Igen, maga ostoba, légzéssérült maszkóbestes-hólyag, nagy élvezettel.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Eközben Brünhilda visszafogja magát, megnövekedett szemfogai újra fehér gyöngysorra rendeződnek, éles tigriskarmai kecses női körmökké alázkodnak.

Amint e szavakat kimondja, egy doboz kibontatlan, hosszú, piros Marlborót vesz elő, megvillantja vakítóan fehér fogsorát, és ezekkel a mértani pontossággal megalkotott, újra szinte gyöngyöket formázó fogakkal letépi a cigarettásdobozt borító nejlontasakat, aztán a doboz alját kétszer-háromszor combjának tükörsima felületéhez kocogtatja, hogy legalább két-három, de minimum egy cigaretta-vég a combhoz ütődés hatására a többi fölé magasodjék, és így egyet a kimagaslók közül könnyedén csakra csábító,

NŐNEMŰ NARRÁTOR talán csókra, én már csak tudom, hisz én is nőből vagyok,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR tökélymetszésű, telt ajkai közé vehessen, ez meg is történt, aztán vette a gyufát... és ekként szóla:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ez ma az első cigarettám. El se hiszi, mennyi időmbe telt, amíg megtanultam egy kézzel gyufát gyújtani. Hogy mért nem veszek öngyújtót? Talán virtusból. Amúgy is utálok az öngyújtót, a technokráciát. Na, elég a fecsegésből. (*Ez utóbbi magának.*)

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Igen finom vonásai visszakeményednek az élébi csevegő enyhülethez képest.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ez az igazság pillanata, most még bármit kérdezhetnek, de nemso-

kára jön a nagy szenvedések órája, Mag...

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Csak azt mondja meg még, a tetoválásos lábát hogy rejtette el, most már úgyis mindegy, elárulhatja, tőlünk úgyse tudja meg senki, ugye a hátához van kötve-ragasztva gumihajlékony, erős csontjai-inai révén. Kérem, vegye elő, leplezze le titkát, biztos fárasztó lehet ily hosszú ideje fél lábon manőverezni, mert megöl a kíváncsiság.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Nyugodt lehet, nem fogja megölni a kíváncsiság. Én fogom megölni... maga szemét, hát éppen ez az, maga miatt, Magiszter, maga miatt.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Brünhilda ekkor összevonja felfelé ívelő, se nem sűrű, se nem ritka, épp ezért ritka szép, feketébe hajló sötétbarna szemöldöklését, elnézést szemöldÖKLÉT, bocs, szemöldökét.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Mindöz ha tivedís is, harcosságát hangsúlyozza.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Sárga és zöldes foltocskáktól cirnos Terence Hill-kék gyönyör-szeme gonosszá válik, és állandó és gyűlölködő jelleggel villámokat szór, fehérorgona-fehér homlokán...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Hát nem is liláorgoná-fehér, hülyé!

HÍMNEMŰ NARRÁTOR ...hajszálvékony barázdácskák jelennek meg, tehát összeráncolja. Már említett fehérségű és az imént elősoroltak el-lenére elefántcsont-sima homloka és orcája egyre nagyobb kontrasztot alkot a hiányzó jobb szemét eltakaró éjfelete bőrpánttal, nos, elsápad, nem veresedik, görögös ívű orrának kecses cimpái kicsit remegnek, likai kitágulnak, hogy ne ecseteljem tovább, nagyon-na-

gyon haragszik, ami vegetatív idegrendszerileg is mutatkozik rajta.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Maga miatt lötyög rövid ingujjam kartalan és rövid bőrgatyám rövidke szára teljes lábszártalanságban szertelen.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Közben megrázza fekete köldökig bőrtrikója csakugyan abszolút üres, rövid ujjú ujjatlan ujját, mint egy harangot.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ez lett belőlem, egykori dámából, hölgyből, egy csonka bohóc, kinek kellek így? ...azt hiszik, ez nekem nem fáj?, csak tartom magamat, mert... erős vagyok.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Nos, ez eddig haragvó, maszkulin muszkli-ke-ménységű nőnk könnyeivel küszködik, szemmel hallhatóan dühből átment sirámba.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY De most bosszút állok rajtatok.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hangja retúrjegyet válthatott, mert sirámból visszatért dühbe.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Magiszter, Tammarg, Peczéry. Kitöröllek benneteket a Világegyetemből, mintha meg se születtetek volna.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Nic-sak, érzései is vannak a szörnyetegnek, elcsukló hangocska, egy csukló, egy csikló, majdnem-könynyek. Talán akkor is zokog, amikor nyúzza áldozatait. Biztos minket is megsirat majd.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Tárja szét óriási karjait Vérpirospozsgás, a nőci Brünhilda, az újságospipi mankója még a kapualjban való elvétel óta nála van,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. emlékezzenek csak szípen vissza,

HÍMNEMŰ NARRÁTOR így azzal hadonászni kénytelen, a köpenyege alól előhúzni, a karszéttarás miatt. Aztán tiszta erőből elhajítja Brünhilda mankóját az udvar másik végébe. Vésztőynek ez, hamarost várható önkívülete miatt, föl se tűnt.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Talán ennyiből is látszik, hogy a kétségbeesés felhői kezdenek úszkálni a nőci, Brünhilda, az újságosmaca, ahogy narrátor kollegám mondaná: vénuszi szépségű elefántcsontszobor arcán, melyet még a jobb szeme helyét takaró bőrpánt sem tud, meg kell mondjam az őszintét: elrútítani.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hallgasson el, maga hörgő, tüdeletlen tudatlan (*remegő hangon, de már nem pszichotikusan*) fekete öves tatu.

PECZÉRY Hát nem érti, Brünhildácska, én odáig vagyok magukért, magácskáért és az ikernővéreért, a magácska génbankjáért, anya-szervezetéért. Maguk már mindketten végképp egyek, mert minden kettőjük egy.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Elég! Hallgatni se bírom magát, maga fejfegyenc, idült pezsgős rém.

PECZÉRY Brünhilda! Kérem, hallgasson végig! Megbűnhődtem fondorkodásomért. Értse meg, csak maguk éltettek a fejbörtönben – hogy jóvá tehessem –, amíg konzervált-mumifikált, lélektelen, hibernált testem várta bebörtönzött pszichém kibörtönzését. Ezért álltam be titkosügynöknek, hogy magácskáék közelében lehessenek. Tudja meg: csak azért, hogy vétkem jóvátegyem, én mentettem meg kegyedet, én cseréltem ki a kórlapját, hogy röntgenfelvétele

bal comb felsői kül-látszat híján belső frász-robbanást mutassék, amikor az ispotályban fekvék golyó ütötte sebbel a karján, amit ettől a felsőházi tök alsótól szerzett be (*utal Magiszterre, az pedig rökönnyödik*), emlékszik, ugye, Hilda Brün, csodálkozott, nemde, hogy egy füst alatt megszabadult a sajnos végzetesen roncsolt felső végtaggal együtt az árulkodó jeltől is, hamvas nagy testéről, azaz amin elhelyezkedett ama bizonyos tetoválás, nem függ már a törzsén. Én, én őrzöm gyönyörűséges lábát a vitrinemben megaspirituszban, hókarú karját is, így nem kerülhet magácska, Brünhilda, az ördögi kényúr kezébe és pribékje, a Magiszter kezébe, lefüleltem őt.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Hosszú, a piszoktól feketésszürke körmű mutatójával Vérpirospozsgásra mutat, közben másik kezével a két farpofa közti vágásba nyúl, hogy az előbb említett helyre szorult drapp, ülepben szoros trapézgyatyáját segglyukából kikotorássza, aztán a tökét vakargatja, ezalatt tovább mondja mondandóját:

PECZÉRY És lefüleltem Tammargot is, tudom, mit akarnak magával: elhurcolni ebből a naprendszerből Daimoniába, őfelsége Thanator színe elé, bocsássa meg, őszürke-eminenciája, hogy kényúrnak nevezém az elébb, és nem ördögi jóságosságú úrnak, de nincs bizonyítékuk, mert magácskának szerénységem jóvoltából, Brünhildácska, a megfelelő, a jeles lábacska hiányzik. Engem nem lehet becsapni, kérem.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Peczéry zagyvaságainak befejeztekor egyszerre csattant fel Brünhilda és Magiszter: a nő egy pofon formájában,

mely Peczéry zsiros, száj körüli és állán lévő körszörzetét leszámítva sima, kissé puffadt orcáját meg lehetős nagymértékben éré, ily kísérszöveggel:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Aberált állat. *(Magában.)* Ó, a szándék... Hülye! A pokolba vezető út is rossz szándékkal van kikövezeve.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Persze itt Peczéry Jacknak őrajta az ispotályban elkövetett amputacseréjére gondolt, némi disputával még mindég magában:

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY A despota.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Maga galád áruló, csak szabaduljunk ki ez ocsmány ribanc karmai közül, én újra haditörvényszék elé mint visszaesőt állítatom az élire, halálnak halálával hallá inhalátatom, örök osztályrésze leend a küklopszi velő fejbörtöne: kénköves észkerék, a tűznek agya, borzongató szellentés, a harmadik halál, és nem lón majd felhorgadása onnet.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Az űrbéli nőci egyszer csak a Magiszter Darth Vader-sisak mögé rejtett kárörvendő pofázmányát látja maga előtt, tehát váratlanul feltápászkodott fetrengtéből előkapva éterlyukasztó csodadumdumját, éterbört, -húst, -csontot szabdaló fényszabályját. Még szagगतott nehézlégzése is a kémnőn röhög, a maszk alól színlelt negédességgel ezt sottogja:

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Kis cicus, hiába macskásodhatott el a lábikó, a mankócskát nem kapja vissza. Most megfizetsz, CDX 27-es, te terrorista céda, a sok lenyúzott bőrért. Testvérháborút robbantottál ki a dágoniak és a

milóiak között, ikerbolygóink népei között, lázadást szítottál Mikroszentség Thanator császárunk őfelsége, a Forgás-gépagy Alapítvány ura ellen, megtörted birodalmunk egységét, a rendet, Peczéry ügynököt magadba bolondítottad, orvul hasba rúgtál, hogy alig tudtam felkászálódni a földről, soroljam még?

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Sorolja, pancser! Csak azt ne feledje, fenevadam, hogy ez nem polgárháború, hanem felszabadítási mozgalom, hogy újra a Szellem szolgálói, a huszonnégy bölcs és az igaz választott, Arnion herceg kormányozhassa a makrokozmoszt, hogy ne Thanator mikroszentség és bandája orozza az országlást.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER De ez mind semmi ahhoz képest, hogy a legfőbb tilalom ellen vétettél, egyes fokozatú inkarnátusodból a silány tízes szintre, újra a földre, a halandók közé testesedtél, mielőtt elérted volna a teljes étertestre kiterjedő relatív halhatatlanságot, nemcsak a felére, mint a mellékelt ábra mutatja.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY És a hazaárulás, az összeesküvés, a puccs, a fenségárulás, a trónbitorlás-végtrombitálás talán nem tiltott?

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Gondoltad, innen nem tudunk elvinni, ha elsinkófálsz a tetoválásodat. Hát jól gondoltad. Épp ezért most én itt helyben fogom maradványaidat felnégyelni. Mert mi tagadás, tenmagad egy erotikus maradék vagy, egy félbe-kettőbe robbant, bal combja combtővesztül felrobbant, roppant lerobbant szexbomba.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Eközben a nő hallgatagon, komoran, egy cseppet sem megszeppenve, de révetegen néz Magiszter arcába nagy mélykék egyszemével, hogy tüzet lövellne. Igyekezett volna ragadozó karmait kibocsátani, hogy azokat Központy pergamenszínű bőrébe mélyeszthesse, vakító fehér szemfogait hegyessé növelné, szintúgy a mélyesztés végett, de ki tudja, mi okból, ebben a pillanatban a vámp vámpirosodási kísérlete csődöt mondott. Talán a Magiszter még Vésztőynél is többet tudott a vámpirosodás mikéntjéről, lehetőségeiről, helyéről, idejéről, s ezért várt eddig a csoda-dumdum és a fényszablya elővételével. Meg kell hagyni, Vésztőy túlvilágian, sőt félvilágian pengeéles karmai és fogai, ha előbújnak, méltó ellenfelei Véрпиrospozsgás vörös lézercardjának. Mellesleg megjegyzem, az átlagdémonnak nincsenek halhatatlan testrészei, mint Brünhildának az életfontosságú szervei, tulajdonképpen csak a végtagjai sebezhetőek, így seb ejthető rajt', de el nem pusztítható, mármost és így birtoklója a relatív halhatatlanságnak, ellenben a démonnak három élete van, aztán kifúj, a Magiszternek hét, mert ő a Véрпиrospozsgás Magiszter. Persze a démon tudata ezután sem alszik ki és szunnyad a seholban mint nem-tudat, az utolsó napig, mint a felébredetleneké, és nem amnéziás, mint a halandóké.

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Eből nem eszel, cicamica, itt nem lesz több bőrnývés, fél lábbal már a sírban vagy, CDX 27-es.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. De húha!!! A kémnő egy lábáról nagyot szökken, és szép koponyájával, amit

eddig ugye gondolkodásra használt, Magisztert lefejeli, az ugyan el nem esék, de kábultan tántorog, a lézerszablyát kezéből kiejtje, de a dumdum még nála, Brünhilda ugyancsak ugyanazt az egyetlen, erős lábat, már amivel nagyot szökkent, Magiszter egyetlen nyakába akasztja, és egyazon (amazon) lendülettel Központy Edét nyakánál fogva a földre rántja, amannak nyakcsigolyáját, gégezetét-gigázatát izmos, múkorcsolyázónői combja...

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Pedig higgyék mög, őz a laab nöm korcs KORCSMAI müláb. De most mért én beszélek ilyen hülyén??

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. és tökéletesre formaperverzódott – bocsn, tervezódott –, erős vádlija közé szorítá, mintegy satuba, és egy-balkezes kezével a vezérkari főnököt másodpercek alatt lefegyverzé.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Igaz, hogy fél lábam már a sírban, de a másik, te, málcsik, felettébb eleven, alig bírok vele, maga Giganthopithecus.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR II. Alig fejezte szinte le Magisztert, ki magát, és be a mondatot Brünhilda, egy gépfegyver hideg csövét érezé tarkóján, és egy ismerős hang őhozá imigyen:

PECZÉRY Végre az enyém vagy, szerelmem, teljesen az enyém! Ne félj, drágaságom, nem leszel még csonkítottabb odaliszkje, torzó-élszobra, kariátida-Sámson-asszonya, eleven milói Vénusz-mása Thanator Őmikroszentségének. Addig is dobd el a fegyverecskét!

E mondandója előtt eszméletlenségbe rúgja Tammargot.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Már csak maga hiányzott, Peczéry, maga eszelős vadbarom. Ne tegezzen! Meg ne próbálja még egyszer! És micsoda fegyvert dobjak el, maga idióta, nekem a kezem a fegyverem, azt akarja, hogy ezt is elveszítsem?!

VÉRPIROSPOZSGÁS MAGISZTER Jól van, Peczéry, nem is olyan hülye maga, mint ahogy gondoltam.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Hallatszik a hörgő, érdes, rekedtes hang Brünhilda combja és az ahhoz tartozó térd és lábszár alkotta izomkötéséből, az egyarában is vészes acél-combfojtásból. A hang Magiszteré, ugyanis Központy gégefője-gigafája ott fetrengett még a szép, tehát torznak nem mondható milói féltorzó: Vésztyó Brünhilda gyilkos szorításában, a halálos szorításban, a kutyaszorítóban.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Neked senki nem osztott lapot.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR – mond' a kémnői mylady Vérpirospozsgás vezérkari főnöknek, és egy hatalmas balegyenessel átmeneti időre ugyan, de kiütötte Magiszter tudatából az öntudatot.

PECZÉRY Elég! Brünhildácska, mit csinál? Szegény főnök!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ne utasítgasson! Pondró!

PECZÉRY Miért bánt engem, Brünhildácska? Én csak jót akarok magácskának.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Persze, jót... maga és a jó... egoista, perverz metresse-ketrec!

II. JELENET

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Alig mondá ki e szókat, egyszer csak az egész udvar térségét egy bariton fekvésű

zengzet tölté be, a hangjelenség forrása pedig füllel hallhatóan az épület kövei, és a hang beszélt is, kántálva, szinte énekelt ekként:

BARITON ZENGZET Hová mégy, hová mégy, két-három ügynökök?

NŐNEMŰ NARRÁTOR Ez Magiszternek *(a jelenségre felhorgad ájulatából)* és a két ügynöknek.

Tammarg is a jelenségre felhorgad ájulatából, Peczéry meg kiejti a gépfegyvert kezéből, és mindannyian kezdenek jönni-menni.

Az utolsó csepp volt a pohárban, ama bili kiborult. Egy nagy kövér csepp volt, ugye, haláluk várható közelsége, és e halál irtózatossá és megalázó mibenléte, még hozzá egy fehérszemély által, aki szemük láttára alakulgat farkasnémbert-drakulahölgygé, egy személyben a szépség és a szörnyeteg. És mindennek betetőzéseként a beszélő házfal. Tehát Peczéry és Tammarg reszket, a fejét fogja és ordít, ezt szajkózzák:

TAMMARG ÉS PECZÉRY EGYÜTT Szent Univerzum! Mi ez? Mi ez?

NŐNEMŰ NARRÁTOR Magiszternek is, ki ellen-beavatásban részesítettet, ezért arca mindig rezzenéstelen, a fekete maszk alatt megrándul egy arcizma.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hogy mi ez? Hát? Nem ismerik meg a hangját? Magiszter!? Ön se? Nos?... Na jó, megmondom: a Mirdroffka szépfü. Őt igazán sajnáltam. A beépített ügynök. Az ön beépített ügynöke, Magiszter. Hát beépítettem, hogy a házam össze ne düljön. Először is megnyúztam. Látják az új bőrszerkót rajtam, hisz még nem vakok, ez ő, Mirdroffka. Aztán a nyakát és egyéb helyeken kettévágtam, tűzben megégettem, és az ő gyenge hamvát, de innen-

től már minden bizonnal ismerik a történet folytatását.

BARITON ZENGZET Baby, bocs, bocs, Brünhilda, hát nem hittem volna, hogy engem is a megnyúzottak sorsára juttatsz, azt hittem, többet jelentettem neked Hosek bajtársánál, ráadásul Kóműves Kelemené, egy női balladai alak sorsához hasonlóvá tetted sorsomat.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ez az élet, Oerdvigg.

BARITON ZENGZET Inkább úgy mondanám, ez a halál, Brünhilda.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Ahogy akarod, Oerdvigg. Én szeretlek... a magam módján.

BARITON ZENGZET Szép kis mód, malternak, habarcsnak használni az embert, hogy fogunk így kettyinteni egy jót, „ingyen, barátom, ingyen, ingyen”, hát szép kis ingyen, Brünhilda. Az életemmel, a bőrömmel, aztán a hullámmal, a holttestemmel fizettem... a mostani testem meg akkora, mint egy ház.

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hát ház is, meg más is, Oerdvigg. Nézd a dolgok jó oldalát, háznői hosszúságú életed lesz, olyan stabil leszel, mint egy kőépület, csak lebombázni lehet esetleg.

BARITON ZENGZET Igen, bombázz le, te, bombázó, ez legyen a jelszó, fúródj belém, mint egy bomba, csapj belém, mint a mennykő, csak be ne csapj, ha már megöltél!

ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Mitket beszélsz, Mirdroffka, szépfíú, ennek tán fordítva kéne történnie, nemde?

BARITON ZENGZET Nekem mindegy, csak csinálj valamit, hogy újra egymáséi lehessünk testileg, ne házilag. Már azt se bánom, hogy te vagy a CDX-27-es. Láttam, az a

begőzölt Peczéry is megkörnyékezett, ugye jól beszarrasztottam az előbb a három lüke Tóbiást, mint Sarrastro áriája, igazad volt, most már én is köpök Magiszterünk tiszteletére meg a lökött daimóniaiak diktatúrájára, éljen a szabadság! Brünhilda, ne bánj velük kesztyűs kézzel!

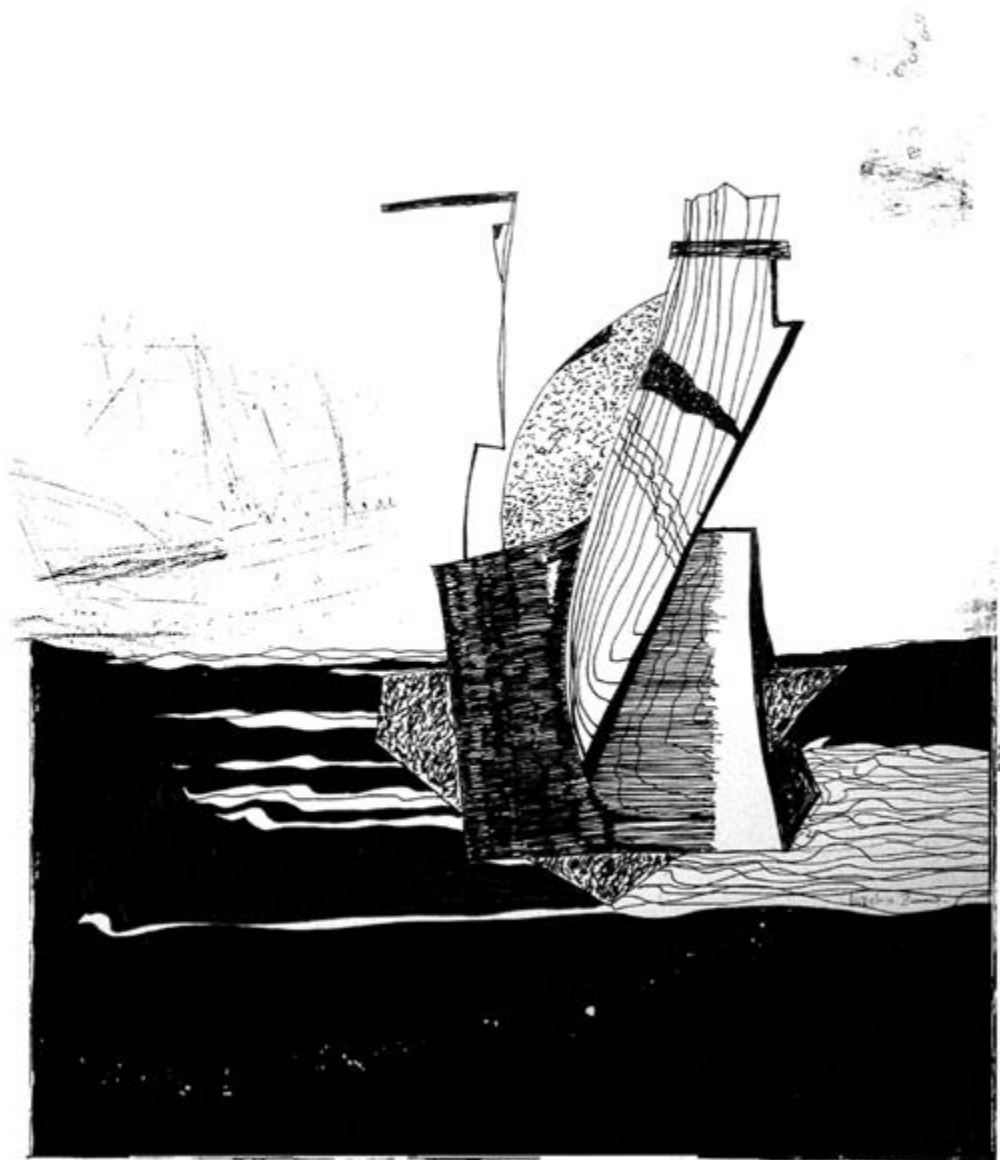
ERŐS COMBALKATÚ ÖRÖMLÁNY Hogy bännék velük, hisz kesztyűben vagyok.

HÍMNEMŰ NARRÁTOR Ekkor kezét szájához emeli, karja közepéig érő, fehér kesztyűjének középső ujját metszőfogai közé veszi, és egy hirtelen mozdulattal abból kezét kihúzza. A kesztyű pár másodpercig a fogai közt fityeg, aztán a zsebébe gyűri. Mindezt azért, hogy a hamarost újra kinövő karmai nehogy széthasítsák az értékes darabot.

NŐNEMŰ NARRÁTOR Kedves közönség, ezúttal elnapoljuk az ügynökök Brünhilda általi saját egykezüleg való kivégzését, csak hogy elmondhassam önöknek a teljes igazságot, nehogy abban a tudatban távozzanak innen, hogy ez a Vésztőy Brünhilda avagy az úrbéli ribanc egy megátalkodott, vérszomjas szörnyeteg, aki élvezetből öl, nem, szükségből, ártatlan gyilkos ő. Energiára, tűz által szellemi energiává lényegített testekre és tiszta tudatra van szüksége, ez táplálja és a tudat vezérli úrhajóját. Jól nézzenek körül, ez a kis nemesi kúria: épületnek álcázott úrhajó. Hallják az örömhírt, mindenki él, aki megnyúztatott: Hosek, Mirdroff, halhatatlanságot kaptak egy tökéletes, gigászi titánium-keramit úrhajótestben, téglák, léleklárnák az autodafé-úrhajófalban. Nyúznia meg azért kell a Vésztőy

Brünhildának, mert friss emberhímbőrrel kell fednie materializált testét, a földi léthez való gyorsabb akklimatizálódás végett, meg az itteni káros behatások ellen,

ugye semmi sem tökéletes, még a materializáció sem, néhol vannak hézagok, rések, és kilátszódhat éterteste, ha nincs humán irhával takarva, kedves közönség.

...ÉS FORMÁK 8. (FF LIII.)